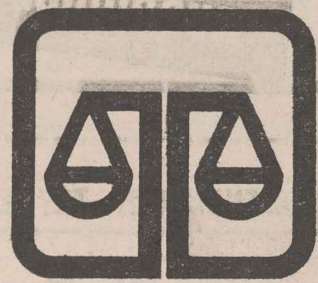

ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ (ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΝΕΑ) • ΑΡ. ΦΥΛ. 46 • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΡ. Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ • ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1977 ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 20

- 1977 -

ΚΡΗΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΙΔΡΥΕΙ Ο Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΕΝΤΟΣ τών άρχών του 1977 και όχι πέραν της άνοιξης, πρόκειται να εξαγγελθώ ή ίδρυσις του «Κρητικού Κόμματος», από τους κ.κ. Κ. Μητσοτάκη και Π. Βαρδινογιάννη.

Η ίδρυσις του «Κρητικού Κόμματος» είναι καρπός μακροτάτων διαπραγματεύσεων και με άλλους πολιτικούς και παράγοντας της Μεγαλονήσου, όπως ο κ. Έμμ. Κιθωρής και θασιεύς σκοπός του, είναι να συνενώσει όλους τους Κρήτας βουλευτάς και πολιτικούς κάτω από μία σημαία και εις ένα αίαν παράταξιν, άφ' ενός μόνον δια της επίλυσιν των χρονιζόντων προβλημάτων της Κρήτης και άφ' άλλου δια της προάσπισιν των γενικωτέρων συμφερόντων της χώρας, τα όποια τίθενται εν κινδύνω.

Η συνένωσις των Κρητών βουλευτών, πολιτικών, πολιτευτών και λοιπών οικονομικών και πνευματικών παραγόντων εις το «Κρητικόν Κόμμα» θα αποτελέσῃ ένα εκ των σημαντικωτέρων πολιτικών γεγονότων του 1977, διότι θα δώσῃ νέαν μορφήν εις την πολιτικήν ζωήν του τόπου.

ΣΥΜΦΩΝΩΣ προς πληροφορίας μας, ή δημιουργία, εντός του 1977, του «Κρητικού Κόμματος» άπεφασίσθη προκειμένου τουτο να κατέλθῃ εις τάς προβλεπομένας δια της άνοιξιν του 1977 νέας βουλευτικάς εκλογάς, δια να συναποκομίσῃ όφέλη από την διαρροήν ψηφοφόρων από όλας τάς πολιτικάς παρατάξεις.

Οι κ.κ. Μητσοτάκης και Βαρδινογιάννης, είχαν πολιτευθῇ ως ανεξάρτητοι βουλευτάι κατά τάς εκλογάς του Νοεμβρίου του 1974, και είχαν λάβει σημαντικόν αριθμόν ψήφων, άπωλέσαντες με έλαχίστην διαφοράν την εκλογικήν των νίκην.

Εις τάς νέας εκλογάς, πιστεύουν ότι, έφ' όσον κατέλθουν υπό την σημαίαν κόμματος, του Κρητικού, το όποιον θα εκφράζῃ τά εθνικιστικά και τοπικιστικά αίσθηματα των Κρητών, όχι μόνον θα εκλεγούν με μεγάλην πλειοψηφίαν οι ίδιοι, αλλά θα επιτύχουν και την εκλογήν σημαντικού αριθμού εκ των υποψηφίων του συνδυασμού των.

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ της Κρήτης, φρονούν ότι το Κρητικόν Κόμμα, θα δυναθῇ να εκλέξῃ δι' αυτόν, το 80% του συνόλου των βουλευτών της Κρήτης.

Η αίσιοδοξία αυτή, στηρίζεται εις το γεγονός ότι ή ΕΔΗΚ, παρ' ό το γεγονός ότι έπραγματοποίησεν το συνέδριόν της εις το 'Ηράκλειον Κρήτης, δεν έχει οί-

ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΚΑΤΑ ΧΕΙΡΙΣΤΩΝ «Ο.Α.»

ΑΝΑΣΤΑΤΩΜΕΝΟΣ ό κ. Βογιατζής, ύπουργός Μεταφορών, προσπαθούσε να άποσύνη από την «κυκλοφορία», (την παρακινήν των Χειριστών), άνακίνησιν του που τά έλεγε «έξω από τά δόντια» στους χειριστάς της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ, οι όποιοι εκμεταλλεζόμενοι τόσο την κίνησιν των πελατών της 'Εταιρείας όσο και την δύναμιν του κ. Έμ. Γακίδη, Διευθυντού Κινήσεως ό όποιος είχε παραιτηθῇ την προηγούμενη άφού είχε διαφωνήσῃ με τον κ. Βασιλειάδη, κήρυξαν λ ε υ κ ή ά π ε ρ γ ί α, προσφασίζόμενοι άπ' αινειά.

Συνασία όμως δεν ένει ή άπεργία, αλλά ή ΠΡΩΤΗ άνακοίνωσι του κ. Βογιατζή, ή όποία ΑΠΕΣΥΡΘΗ και ή όποία, για υιάν άνάσιν φερά, άπ' αινειά τού ΧΑΟΣ που βασιλεύει στις σχέσεις ΥΠΟΥΡΓΟΥ - ΧΕΙΡΙΣΤΩΝ - ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ...

(ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ)

εις την Κρήτην και τουτο έξ άντιδράσεων προς το παλαιόν Λαϊκόν κόμμα και την συνέχεια αυτού, ΕΡΕ και Νέα Δημοκρατία σήμερα, τά γνωστά και ως φιλοβασιλικά κόμματα, αλλά άποτελούν ξένον σώμα δια την Κρήτην.

Επίσης τά έλκοντα την προέλευσιν εκ του Λαϊκού κόμματος, κόμματα, άνέκαθεν δεν εύρισκον

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στήν 11η σελίδα)

ΝΑ ΦΥΓΗ Ο ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

«ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ» πια ή κατασκευή του νέου αεροδρομίου» θρονοφανοούν όλες οι έφημερίδες. Το περιμέναμε. Και το φωνάζουμε μήνες τώρα: Τά πάντα έγιναν χωρίς μελέτη — μελέτη σωστή — χωρίς να σκεφθῇ κανείς το θέμα των αταλτοειώσεων, άφ' όντων έγνώριζαν καλά τις προθέσεις των Σπαταναίων!

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ του 'Ελληνα φορολογουμένου που πετάγονται σόν άέρα από τον ύποτρογό Βογιατζή. Μ ί α σ ι η ν Π ά χ η, το νέο αεροδρόμιο. Μ ί α σ ι η Β ά ρ η, το νέο αεροδρόμιο. Μ ί α σ ι α Σ π ά τ ι α, το νέο αεροδρόμιο. Τώρα ΟΥΤΕ ΣΤΑ ΣΠΑΤΑ...

ΤΙ ΛΕΙΧΝΟΥΝ δια αυτά; ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΒΟΓΙΑΤΖΗ, χωρίς φιλολογίες και άλλα λόγια... Χάος, επί ύποτροφίας του παντού: Στά λεωφορεία, σιούς 'Ηλεκτρικούς Σιδηροδρόμους, στά αεροδρόμια, στην ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ.

Τί περιμένει, λοιπόν; Γιατί δεν σταματά να είναι προκλητικός, διάν δηλώνη δι τά Σπαταναίά είναι «ό πιο μεγάλος και μαρτύρος άεροσταθμός του κόσμου» (Τραγική άνακοίνωσι) και άποδεικνύεται ότι δεν μπορεί να κινή δῆμα λόγω των αταλτοειώσεων; ΠΟΙΟΝ χοροΐδεται;

Καιρός είναι να λειτουργήσῃ ό νόμος περί Εύθύνης Υποτροφών. Για να τελειώνουμε με αυτόν τον κύριο...

ΓΡΗΓ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΙΣΦΟΡΑ ΑΝΔΡΕΑΔΗ

ΚΑΤ' ΑΙΤΗΣΙΝ του καθηγητού κ. Στρατή 'Ανδρεάδη, άνεβλήθη, δια την 19ην 'Ιανουαρίου, ή Γενική Συνέλευσις της «Εμπορικής». Και ήρμηνεύθη, ότι ή άναβολή έζητήθη, με την πεποίθησιν, ότι ή δικαστική άπόφασις, εν τώ μεταξύ, θα έκδοθῇ και θα είναι άπαλλακτική. 'Αλλά ή προσδοκία δεν είναι μόνον του κ. Στρατή 'Ανδρεάδη. Είναι πολύ γενικωτέρα. Η κοινή γνώμη, πράγματι, ούδέποτε συγκατετέθη, ήθικώς, εις μίαν διαμόρφωσιν «πεποιθμένων», εις την όποίαν είναι εύκρινέστατα τά προσωπικά κίνητρα, όπως και αι άνασταλτικά, δια το έπενδυτικόν ένδιαφέρον, έπιπτώσεις. 'Εε άλλου το έπιχειρηματικόν και έπιστημονικόν μέγεθος του κ. 'Ανδρεάδη άποτελεί, δια τον τόπον μας, καθιερωμένη άείαν, ό δυναμισμός της όποίας ούτε από τους άντιπάλους άμφισβητείται. Είναι ό δημιουργός, που έχει την πρώτην θέση εις κάθε προσπάθειαν άναπτυξιακής διαπλύνσεως, ό άνθρωπος, που γνωρίζει, με θαυμαστήν έπιτυχίαν, να μετουσιώνη τάς ιδέας εις πράξιν και να καθιστά την πράξιν πηγήν ζωής, δια χιλιάδας οικογενειών, ό κοινωνικός παράγων, ό όποιος, ειδικώς, κατά την φάσιν αυτήν της άναπτυξιακής προσπάθειας δύναται, μεγάλως, να ελπίρη.

ΔΙΑΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

‘Η Πανευρώπη

Ο ΛΑΜΠΡΟΣ πολιτικός και ο πιό λαμπρός επιστήμων — και ο σεβαστός φίλος — κ. Εύγγελος Σαβδόπουλος έδωσε, πριν από λίγο καιρό, διάλεξη στον Πειραιά με θέμα: Η ΠΑΝΕΥΡΩΠΗ. ‘Ανέπτυξε με απλά λόγια τί σημαίνει η ο λ ι κ ή ένωση της Ευρώπης, ποιά ή σημασία της, ποιά θα είναι τα αποτελέσματα της. Μας έδωσε πλούσια επιχειρήματα. Στόχηκε με σαφήνεια σε πολλά ερωτηματικά και έλυσε ποικίλες και γιά ποικίλα απορίες... Ύψηξε σαφώς στις θέσεις των άρνωντων... Καί τοποθέτησε, τώ όλο πρόβλημα ΠΑΝΕΥΡΩΠΗ, τόσο από την σκοπιά των άλλων γιά την ‘Ελλάδα όσο και της ‘Ελλάδος άπέναντι των άλλων

Ο κ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ είναι ό πιό «πλούσιος» μελετητής τού θέματος. Χιλιάδες σελίδες μελέτη. Χιλιάδες σελίδες γράψιμο. Χιλιάδες σελίδες κριτική και άνάλυση. Έκατοντάδες ταξίδια στό έξωτερικό και πολλές ό συναντήσεις με προσωπικότητες πού ύποστηρίζουν ή άρνούνται τώ θέμα ΠΑΝΕΥΡΩΠΗ. Πρόεδρος και μέλος πολλών ειδικών ‘Οργανώσεων και ‘Επιτροπών. Τώ θέμα ΠΑΝΕΥΡΩΠΗ τρέχει στις φλέβες του. Καί γι’ αυτό στην αίθουσα τού Πειραιά πού άνέλυσε τώ πρόβλημα και έδωσε όλες τις μορφές της υπάρεξως του, ό άκραστιά, δύο όλόκληρες, σχεδόν, ώρες, άκουγαν με έξωριστή προσοχή πού κατέληξε.

Η ΠΑΝΕΥΡΩΠΗ... Θά είναι ό μύθος ή θά γίνη κάποιο πραινός πραγματικότητας; Θά ασπασούν ό φραγκοί των σκανδιναβών, ρωσιστά θα δούν τώ άληθινή πλαιοσία στό όποιο πρέπει να κινηθούν, γιά να υπερασπισθούν την ύπαρξή τους, τόν πολιτισμό τους, την ιστορία τους;

Οι άπαντήσεις πού ό όμιλητής έδωσε ύπήρξαν και πολλές και θετικές αλλά και άρνητικές. ‘Ο επιστήμων Σαβδόπουλος δέχτηκε την άνταγκιστήττα... ‘Ο πολιτικός Σαβδόπουλος άνεγνώρισε τις δυσκολίες... Καί ό άνθρωπος Σαβδόπουλος ευχήθηκε... ΠΑΝΕΥΡΩΠΗ ή όπως είμαστε σήμερα; Ποιός μπορεί να ξέρη...

Υ. Μ.

ΘΑ ΕΙΜΕΘΑ εύτυχεις εάν ό κ. Σαβδόπουλος μάς παραχωρήσει, πρής χάριν τών άναγνωστών μας ένα μέρος, τουλάχιστον, από την τόσο περιπουδαστή όμιλία του.

‘Ο Γεωργαλάς

ΔΕΝ ΕΠΙΧΑΙΡΟΜΕΝ, διότι ό Γεωργαλάς εύρίσκεται, ήδη, εις τας φυλακάς. Τώ θέμα όμως δεν είναι αυτό. Τώ θέμα είναι, ότι πρωταγωνίστησαν εις παρανομίαν και έκτραχηλισμούς, πού κατεβόζουν τώ κοινωνικόν παρατάδεω, εν όνόματι ματικόν δυσφημιστήν της εθνικολογίας, δραστηρικότητα, της όποιας άντίπεισε, πάντοτε, αυτήν την παράσην. Διότι τά έργα και αί ήμέραι τού Γεωργαλά και μερικόν, ακόμη, όμοιον των πιστοποιούν νοστοργία και μέθοδον άποσυνθέσεως. Νοστοργίαν, πού άκριβώς αυτή ποκαλεί την κοινήν άγανάκτησιν. Διότι όι εθνικόφρονες, ό δεξιοί, όπως άποκαλούνται, ασθάνονται προσβεβλημένοι, όταν όρισμένοι άλεξιππιστία εμπράκτως έμφανίζονται εις ίδιοκίτηται των. Ουδείς ήμιορεί να σκέπεται, διά λογαρισμών πολιτών, όι όποιοι άνανέωνουν, συνεχώς, τας άποδείξεις της ώριμότητός των, της έμφύτης των και τού ύψηλού εθνικού ήθους των. Καί ουδείς να μονοπωλή τόν πατριωτισμόν, διά να τόν κατηλεύεται άνευτέρων. Δεν έχει δε σημασίαν εις ποίαν παράσην παρουσιάζεται, ότι άνήκει. Είτε τόν εθνικόφρονα, είτε τόν άοιστερόν ύποδύετα, βέβαιον είναι ότι άνήκει, άποκτιστικώς, εις τόν εαυτόν τόν, θεραπεύων τας ίδιοτελείας, τά πλά και τας μεγαλομανείς παρακορύσεις του. Καί ό τώπος αυτός, άφού ένέπεισε τούς πάντας και τά πάντα, διδάσκειται ήδη, ότι δεν ήμιορεί να έμπαίξη και την Δικαιοσύνην, ή όποια ύπάρχει διά να προστατεύη από την ειανήσσει έκμεταλλεύσει τόν πολίτην. Καί, βεβαίως, δεν ποκείται — και ούτε έχει άξιν — να σταθούσιν όι πολιταί, ότι δεν είναι έκτεθειμένοι εις την διάκρισίν των.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : ΓΙΟΛΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ : ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΤΣΟΥΤΗΣ
ΥΠΕΥΘ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : «ΜΕΜΦΙΣ» Β. ΚΟΝ/ΝΟΥ 28 ΤΗΛ. 7513684
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΕΙΡΑΙΩΣ 68Β ΤΗΛ. 5230105 — 5230172

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : ΕΤΗΣΙΑ 500 — Ν.Π.Δ.Ι.Δ. 2.000

γεγονός

ΠΩΣ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ...

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ‘Αγρινίου, δέχεται να «ειαβάξη» μόνον καθαράς φιλοδοσιακής έντυπα, είτε αυτά είναι έφημερίδες είτε περιοδικά. ‘Όλα τά ύπόλοιπα τά άπορρίπτει άσυζητήτ. Αύτό, μάς τώ έπληροφόρησε, μαζί μέ την έπιστολήν των «Νέων ‘Ανθρώπων» όι όποιοι τούς είχαν άποσταλεί.

Είναι όμολογούμενος μία νοστοργία. ‘Αλλά νοστοργία ελαδερή, διότι καλλιεργεί τόν άπομονωτισμό. Διηλοή κάτι τώ έπικινδυνό, διά τούς σκοπούς και τούς στόχους εις τούς όποιους άποβλέπει ή Βασίλική ‘Ενωσις όλόκληρον της ‘Ελλάδος.

Οι «Νέοι ‘Ανθρωποι» κατ’ άρχήν δεν είναι κατά τού θεαμού της Βασιλευσμένης Διμοκρατίας, όπως δεν είναι και κατά της ‘Αβσολιεύτου, υπό την προϋπόθεσιν, ότι και ό δύο θεαμοί, θά λειτουργούν όμαλώς και έντός των πλαισίων τών προβλεπόμενων υπό τού Συντάγματος και φυσικά κατόπιν έγκρίσεως τού λαού.

Δέν μάς άπασχολεί τώ γεγονός της έπιστολής τού άποσταλέντος ταχυδρομικός φύλλου. ‘Εκείνο πού μάς άπασχολεί, είναι ό άπομονωτισμός εις τόν όποιον όδηγείται ή Βασίλική ‘Ενωσις, όταν διακατέχεται έξ αυτής της νοστοργίας.

Πρέπει όι διεξάγοντες κάθε άγώνα, να γνωρίζουν, τις τάσεις εις τά ρεύματα πού έπικρατούν εις τόν τόπο. Να γνωρίζουν την άλήθεια και την πραγματικότητα. ‘Όταν δεν τά γνωρίζουν αυτά, ό άγών παραμένει άνευ αποτελέσματος ή πολλές φορές έχει αντίθετα αποτελέσματα. Διότι παρασύρουνται από τά πιστώδων των και νομίζουν ότι όλος ό κόσμος τούς άκολουθεί, χωρίς αυτό να ανταποκρίνεται πρής τάς πράγμαται. Ζούν μέσα εις τόν όνειρικόν κόσμο της φαντασίας των.

Αυτό έλλοσσεται, θά έπρεπε να τώ γνωρίζουν κάλως όι διοικούντες την Βασίλικήν ‘Ενωσιν και να έχουν πικράν πείραν. Τούς ύπενθυμίζομεν, ότι εις τας 13 Δεκεμβρίου 1967, άκριβώς διότι δεν έγνώριζον την πραγματικότητα και τώ έπικρατούν ρεύμα, έπεισαν όρισμένοι φίλοι τού Στέμματος, τόν Βασιλέα να κινηθή κατά της ‘Επαναστάσεως.

Τώ αποτέλεσμα όμως ύπήρξεν τραγικόν και δι’ αυτούς, αλλά και διά τόν Βασιλέα. Καί πάνω άπ’ όλα διά την συντηρητική άστική τάξη. Την λεγομένη εθνικόφρονα. Διότι αύτή υπέστη τώ πρώτον ρήγμα. ‘Από την 13ην Δεκεμβρίου ήρχισεν ή διάσπασις και την άρχήν έκανον ό φίλοι τού Βασιλέως και όχι ή ‘Επαναστάσις. Δέν πρέπει να λησμονούν ό φίλοι τού Βασιλέως ότι ό Γ. Παπαδόπουλος, άντί να καταργήση την Βασιλείαν εκείνην την ήμέρα την διετήρησε. ‘Εκρινεν άντισβασίλει.

Αύτά είναι χαρακτηριστικά πράγματα και δεν πρέπει να λησμονούνται. ‘Ας μη τά λησμονούν ποτέ ό φίλοι τού Βασιλέως και άς ένυμνώνονται και άς άποφείγουν να συνεχίζουν ό ίδιοι την διάσπασιν της εθνικόφρονος παρατάξεως.

♦ "Ενας μεγαλοπολιτικός γράφει...

• ΜΠΟΥΤΟ... ΜΠΟΥΤΟΣ... ΚΑΙ ΑΛΛΑ... ΤΙΝΑ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. Κ. Καραμανλής επέστρεψε από τώ έπίσημο ταξίδι του εις τώ Πακιστάν, όπου είχε μεταβεί προσκεκλημένος τού Πρωθυπουργού κ. Μπούτο. Τά άποτελέσματα τού ταξιδίου αυτού ήσαν άρκετά ευνοικά, όπως πάντα και γιά κάθε ταξίδι, και ό κ. Πρωθυπουργός κατά τας συνομιλίας του μέ τόν συνάδελφό του κ. Μπούτο, διεπίστωσεν ταυτότητα άντιλήψεων, επί των συζητηθέντων θεμάτων.

‘Όλα αυτά καλά και άγία. ‘Ηταν όμως άνάγκη να πάη στό Πακιστάν γιά να συναντήση τόν κ. Μπούτο και να ύποστη αύτή την ταλαιπωρία; Μπορούσε να πεταχτή μέχρι τώ ‘Υπουργείο Γεωργίας. Καί εκεί Μπούτο θά συναντούσε και θά εύρισκε πνεύμα κατανόησεως και θά διεπίστωνε ότι όλα πηγαίνουν καλά. Μόνον πού όι άγρότες μας δεν τά βρίσκουν όλα καλά.

‘Αλλά, δεν βαριόσαι. Μ’ αυτούς θά άσכולούμεθα τώρα! ‘Ας είναι καλά τώ Πακιστάν. ‘Εκεί τά πράγματα καλά πάνε.

Μόνον σ’ ένα ταξίδι του, πού άν άποφασίση να τώ κινή ό κ. Πρωθυπουργός, θά διαπιστώσση ότι τίποτε δεν πάει καλά.

Πρόκειται γιά τώ Λαμψανιστάν. Σέ αυτό, τώ συνιστούμε να μην πάη, γιαντί στην έπιστολήν του, δεν θά μπορεί να πη και σπουδαία πράγματα. ‘Η κι άν πη και διαδεβιάσση ότι όλα πάνε καλά, θά φροντίσση τώ ίδιο τώ Λαμψανιστάν, να τόν διαψεύσει μέσα σε ένα εισοσιτετρώρο.

• ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ ΚΑΙ ΑΚΡΑ ...

ΕΛΕΓΕ φίλος τού κ. Κ. Καραμανλή... άν έχης τέτοιους φίλους τότε... αλλά δεν πειράζει. ‘Ας ποίμε τί έλεγε.

— ‘Ο Πρωθυπουργός μας, θέλει μέ κάθε θυσία να δείξη εις την κοινήν γνώμη ότι δεν άνήκει εις τά άκρα και μάλιστα εις την δεξιάν, αλλά προσανατολίζεται διά μίαν σοσιαλδημοκρατίαν, δηλαδή διά τόν χώρον τού κέντρου. ‘Αλλά δεν άφηνει καμμία ευκαιρία να περάση, γιά να δείξη ότι παρ’ όλα αυτά προτιμά τά άκρα.

Καί εξηγούμαι. ‘Η την Κέρκυρα διαλέγει γιά να περάση τις άργίες του ή την Ρόδο. Διηλοή τώ άκράα νησιά της ‘Ελλάδος. Παλιές συνήθειες βλέπετε, πού έχουν γίνει εις τόν Πρωθυπουργόν μας δευτέρα φύσις.

Εις τώ σημείον αυτό, άνέλαβε την ύπερσπασίην έχθρός τού κ. Πρωθυπουργού. Διηλοή πολιτικούς έχθρός του.

— Δέν συμβαίνει κάτι τέτοιο. ‘Απλά ό κ. Καραμανλής μέ την παρουσίαν του εις την Ρόδο γιά τις έορτές τών Χριστουγέννων, θέλει να άποδείξη ότι τά Δωδεκάνησα είναι ‘Ελληνικά και δεν μπορεί κανείς, ούτε και Τούρκος, να άμφισβητήση την έλληνικότητα τους. Κατάλαβε;

— ‘Εγώ κατάλαβα, είπε ό φίλος. Οί Τούρκοι δεν ξέρω άν κατάλαβον καλά ή όι ‘Ιταλοί άν καταλάβουν ότι προσπαθούν να ποίμε πώς ή Κέρκυρα είναι ‘Ελληνική και όχι ‘Ιταλική, σύμφωνα μέ την θεωρία σου.

• ΓΕΩΡΓΑΛΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ

Σήριαλ κατήντησε αύτή ή ιστορία τού Γεωργαλά εις τόν ‘Ελληνικό τύπο.

— ‘Ο Γεωργαλάς αυτός, ό Γεωργαλάς εκείνο, ό Γεωργαλάς τώ άλλο. Βεντέτα ό Γεωργάκης.

Καί πάνω άπ’ όλα ‘Απριλιανός ό Γεωργαλάς και ήγέτης.

‘Αλλά... διερωτώμαι.

— ΠΟΙΟΣ τούς είπε ότι ό Γεωργαλάς, έκπροσωπεί την 21η ‘Απριλίου ή την δεξιά. Την άγνή δεξιά πού έχει άγωνισθή γι’ αυτόν τόν τόπο;

‘Ο κ. Γεωργαλάς έκπροσωπεί τόν εαυτό του και τίποτα περισσότερον.

Αυτό πρέπει να τώ καταλάβουν όλοι και να μην προσπαθούν να τόν φορτώσουν στις πλάτες της δεξιάς ή εις την 21ην ‘Απριλίου πού, κακή της μοίρα, και αύτής, αλλά και της ‘Ελλάδος τόν χρησιμοποίησε.

Πάντως, γιά όσους διερωτώνται τί ήθελε ό κ. Γεωργαλάς εις τώ νεκροταφείο κατά την κηδεία τού δολοφονηθέντος άστυνόμου Μάλλιου, άς μάθουν ότι εκεί πήγε άπρόσκλητος και έπωφελούμενος τού γεγονότος ότι ή κηδεία δεν ήταν όργανωμένη, έτσι, όπως θέλουν να την παρουσιάσουν όσοι έχουν συμφέρον και έξεφώνησε τόν επικήδειο τού Εύαγγέλου Μάλλιου.

‘Αν όμως θά μπορούσε να έρωτηθ ό Μάλλιος, είμεθα βέβαιοι ότι θά άποδοκίμαζε την παρουσία τού Γεωργαλά εις την κηδείαν του.

• ΤΟ... ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

ΕΞΑΛΛΟΣ έγινε ή αντιπολίτευσις, διότι ή Κυβέρνησις έκλεισε την Βουλήν και δεν συνεζήτησε τώ θέμα των έκτράπων πού έσημειώθησαν κατά την κηδεία και μετά από αυτήν τού Ε. Μάλλιου.

‘Εμείς νομίζομεν ότι πολύ όρθά έκλεισε την Βουλή ή Κυβέρνησις, παρ’ τις άντιδράσεις της αντιπολιτεύσεως. Μιά συζήτηση εις αυτό τώ θέμα, θά είχε σάν συνέπεια να κουεντισασθή και τώ θέμα της δολοφονίας. Καί δεν συμφέρει αύτήν την στιγμήν πού διεξάγονται άναγκρίσεις.

Δέν συμφέρει όξύτης.

Διότι σήμερα μπορεί μέν να διαμαρτύρυνται ό κ.κ. άρχηγοί των πολιτικών κομμάτων πού έκλεισε ή Βουλή γιά να ξαναοίξη μετά τις γιορτές, αλλά ή τήν όξύτητα και τά όσα συμβαίνουν γύρω μας και δεν θέλουν να τά δούν ό κ.κ. βουλευταί, μπορεί να κλείση ξαφνικά ή Βουλή γιά να μην ξαναοίξη γιά πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

‘Οξύτητα πού... άλλοι... δεν θά τά καταλάβουν ότι είναι... τεχνητή ή δεν θά... θελήσουν να τώ καταλάβουν.

• Άγγελοι και τραμπούκοι...

ΗΜΕΙΣ ΠΡΩΤΟΙ άπεδοκίμασμεν τούς έκτραχηλισμούς και την θλακώδη έπίδειξιν των έξτρεμιστών, μετά την κηδείαν τού άπολυθέντος άστυνομικού ΜΙάλλιου. ‘Αλλά και δεν νομίζομεν, ότι ή ‘Αριστερά έχει ήθικόν δικαίωμα να έκμεταλλεζεται τώ γεγονός και να καταφύγει εις κατά της Δεξιάς. ‘Επί τέλους είναι άδύνατον να πείση ή ‘Αριστερά, ότι ή Δεξιά έκτρέφει τραμπούκους, ενώ αύτή είναι ευγενές φυτώριον... άγγέλων. Καί πρέπει όι τοιαύτα ύποστηρίζοντες, διά λογαρισμόν της, να φεισθούν, τουλάχιστον.

“Ενα διβλίο τού κ. Μαρκεζίν

ΕΙΧΕΝ ΑΝΑΓΓΕΛΘΗ, ότι ό κ. Σλ. Μαρκεζίνης συνέγραφε τώ χρονικόν των 45 ήμερών, κατά τας όποιās ώρίσθη εις την Πρωθυπουργίαν. Μολοντί όμως έχει παρέλθει τόσο διάστημα τώ διβλίον δεν εξεινώνθη. Αιαι; Τώ έρώτημα είναι γενικόν. Καί άκριβώς αυτό μαρτυρεί τώ ένδιαφέρον, μέ τώ όποιον άναμένεται ή άφήρησις των γεγονότων από την πλέον ύπεύθυνον προσωπικότητα εκείνης της εποχής. Ουδείς, πράγματι, ήμιορεί να γνωρίζη μέ μεγαλύντερον πληρότητα, από τόν κ. Μαρκεζίνην τά διαδραματισθέντα, τας επιρροάς και τας διαμορφώσεις, αί όποιαί, άντι της άναμενόμενης έξόδου πρής την ήμάλτην, ώδήγησαν εις τώ δευτέρω κύμα της δικτατορίας, μέ αποτέλεσμα την τραγωδίαν της Κύπρου. ‘Ο κ. Μαρκεζίνης είναι ό μόνος, πού ήμιορεί να θέση τά πράγματα, εις την θέση των και να έμνησθή τήν γεγονότα, μέ τας άληθείς διαστάσεις των, έσωτερικώς και έξωτερικώς, φονίζων, άπλως, μίαν εποχήν, πού παραμένει σκοτεινή, παρ’ τά τόσα, πού έχουν δημοσιευθή, υπό ποικίλας μορφάς και τά όποια, άντι διαλευκάνσεως, μάλλον νοσοκίουν Μητροπολίτην έχουν ποκαλύνει. Κατά συνέπειαν, όι «45 ήμέρες» τού κ. Σλ. Μαρκεζίνη θά άπειέλουν άδιάφερον «ιστοκονιμένο» και προσφοράν άθνητικήν εις την δραματικήν ιστορίαν της εποχής αυτής. ‘Εντεθεν και ή κοινή άξίσις δημιουργεί πρόθετον χρέος, διά τόν πολιτικόν ήγέτην.

‘Η έφημερίς μας και ό “Άγιος Περιστερίου

Δέν έχομεν, όπως προσφάτως, έγρψομεν, προσωπικά μέ τόν ‘Άγιον Περιστερίου. Πρέπει όμως να έχη ό ίδιος μέ την άλήθειαν και την άρετήν, διά να έξοργίζεται, να άφρίξη και να αύτοεγκαταλείπεται εις ύβρεις και διασυρμόν ένάντιον μας, έπειδή, ύπομνηματικώς και χάριν στοιχειώδους συνεπείας, έσημειώσαμεν, δι’ ή σημερινή...δημοκρατική του έξέγερσις αιφνιδιαζει, εάν ληφθ ήπ’ όφιν ή έπταετής συνεπεία του εις άλλας πεποιθήσεις. Περ’ αυτού δε και μόνον πρόκειται. Διερωτώται κανείς πού ήτο ή δημοκρατικότητα τού Μητροπολίτου Περιστερίου, όταν άνέμπεπεν εύχάς, μετά φορτικότης, ύπερ των τότε κρατούντων, όταν, άκαταπαύτως, έκανε τόν λιθανώντν του, διά την μακροήμευσιν της «ένθωστροπρίου μεταβολής», όταν έξεφώνει λόγους, μέ πυρακτωμένον πάθος, ένάντιον της Διμοκρατίας, άντί να μεταβή τώ θέμα και να επιχειρή ματαίαν συγκάλυψιν μέ την «θεολογικήν» μέθοδον των ύβρεων...

‘Ο κ. Διοικητής και όι πολυθεσίτες...

ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ, προσφάτως, ότι διευθυντής Τραπεζής, άποχωρισμένος της ύπηρεσίας, έλαβεν έφ’ άπαξ δύο έκατομύρια, σύνταξιν 55.000 όρχ. και οικοδομικόν δάνειον, μετά 20ετήν έξοφλούμενην, πρός 30/1 Καί ή περίπτωσις έσχολιάσθη. Εύλόγως, πρής όμως θά πρέπει να σχολιασθή — εάν ή πληροφορία άναποκρίνεται εις τά πράγματα — τώ ότι διοικητής Τραπεζής ύπολογίζεται εισπράττων, κατά μήνα, 600.000 όρχ.; Καί δεν θά σταματήσωμεν καν έδω. Θά προχωρήσωμεν εις τώ γεγονός, ότι, αύτην την στιγμήν, ύφισταται θέμα γενικότερας διαρθρώσεως, τώ όποιο, λόγω της φύσεώς του, είναι ευρύτερων εθνικόν διαστάσεων.

Ύπαρχει, εν πρώτοις, τώ πρόβλημα της πολυθεσίας. Συνήθως, ό έπιτυγχάνωντες, έκ πολλοπαλόν πηγαίν, οικονομικόν θηλασμόν, δεν έχουν άνάγκη. Αί βασικά άποδοχαί των είναι ύψηλαί. Βουλαιάν όμως θησαυρισμόν έχουν. Είναι όι σαρανταποδαρούσες, πού λυμαινόνται τώ δημόσιον χρήμα ή τούς προϋπολογισμούς των Νομικόν Προσώπων. Είναι όι πάσης φύσεως δημόσιοι λειτουργοί, όι όποιοί, άποστρατευόμενοι, άμέσως κατακαμβάνουν θέσεις κορυφής, εις ποικίλους όργανισμούς. ‘Αγνοώστον διατι θεωρούνται κατάλληλοι. Καί συμβαίνει να είναι όι άκατάλληλότεροι. Τώ γεγονός, αίφνης, ότι ήρόδοκίμησαν εις τόν στρατόν ή άλλοι κάθε άλλο σημαίνει, ότι άποτελεί έγγυησιν έπιτυχίας, εις άλλους τομείς, διεσθυνομένους μέ διαφορετικήν νοστοργίαν, μέ διαφορετικούς μηχανισμούς, μέ διαφορετικά κριτήρια. Καί ενώ ουδέμιά ύπάρχει θεατοίσις, ως πρής την διαχείρησιν της ύποθέσεως, την όποιαν αναλαμβάνουν, ύποθέσεως, συνήθως, κοινής άφελείας, θεβαίον είναι, ότι άνακόπεται ή φυσιολογική εξέλιξις νέων ανθρώπων, όι όποιοι σπουδάζουν, ειδικεύονται και έτοιμάζονται ως φορείς νέων άντιλήψεων και άπαιτητήτων έκσυγχρονισμού, διά θέσεις, τας όποιας ουδόλως κατακαμβάνουν. Καί δημιουργείται ούτω έκρηκτικόν κοινωνικόν ύπόστρωμα, ή στελέχως όργανισμών, ύπηρεσιών κλπ. καθίσταται περισσότερο πτωχή άπ’ όσον είναι, εις περίοδον δε, κατά την όποιαν ή έντασις, εις την Κοινήν ‘Αγοράν, όθεί προϋποθέσεις και δημιουργεί αξιόσυνη πύξμα της ευθύνης. ‘Ιδού, κατά συνέπειαν, τώ πρόβλημα και ή σημασία του. Καί ίδού διατί είναι άπογοητευτικόν, ότι ουδείς σκέπτεται, διά την αντιμετώπισιν του.

“Οχι μόνον Γερμανός και Σισμάνης

ΕΧΟΜΕΝ, κατ’ επανάληψιν, άσכולήθ με τούς έπιτηδείους, πού λυμαινόνται, μέ κάθε περίπτωση, καθεστώς, τά μέσα ρακικής ένημερώσεως. Καί έχομεν, έπιμείνει εις δύο έντυπωσιακής θρασύτητας περιπτώσεις, μέ τά όνόματα Γερμανός - Σισμάνης. Θά ήτο όμως σφάλμα να ύποθεθ, ότι τώ κακόν περιορίζεται εις την διαδόητον διάδα. ‘Εντοπίζεται εις αύτήν, διότι άποτελεί την κορυφωσιν. ‘Αλλά είναι πολύ ευρύτερον και θεβύτερον. ‘Υπάρχουν πρόσωπα, εις την Υ.Ε.Ν.Ε.Δ. αίφνης, τά όποια έχουν τώ θράσος να έξοκαλοθούν έμφανιζόμενα ως έκφωνητά είδησαν. Τολμούν να ένημερώνουν την κοινήν γνώμη. ‘Αλλά, φυσικά, δεν τολμούν να σκέπτανται καν τά όσα διαπράττουν, κατά την έπικρασίαν, ως κριτήριον των κρατούντων και ως συκοφάνται ένάντιον συνάδελφών των. Ολιδερά ένεργούμενα τής μηδαιμνότητός των, άναρχιχρήντα εις θέσεις μέ την μέθοδον της δουλικότητος και της κολακείας, έρετά της άμαθείας και της ποταπόνησις, έφρόνιζαν να κατοχυρώσουν την θεοουλα των — θεσάραν οικονομικά — και να έγγραφως προσμεμείσεως περαιτέρω ενόινον, διαδόχων, κατά σύστημα.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Τώ ράσο τούς φταίει;

ΔΕΝ ΑΠΕΜΕΙΝΕΝ, άραγε, πρόβλημα άναμτιετώπιστον, εις την ‘Εκκλησίαν, ώστε τώ στελέχη της, όι ιερείς της, να άσכולούνται μέ τώ «ράσο», πού φέρουν και να τώ εύρίσκουν... άποδοκιμασικόν και άσμεβίστατον μέ τά αήματα των καρών; Τά έλυσον όλα ό ‘Αρχιεπίσκοπος και ή παρ’ του, άνέθεσε την στόλην, άποκατέστησε τώ κύρος της ‘Εκκλησίας και ένένευσεν εις τώ Χοιστεπώνιμον πλήρωμα ύψηλν, περ’ αύτης, πίστιν, ώστε τώ έπόμενον θήμα, να είναι ή εξέταση τού άν πρέπει ή όχι όι ιεραμένοι να φέρουν τώ σχήμα, τώ όποιον φέρουν;

‘Αλλά πρόκειται, πλέον, περ’ προκλήσεως. Διότι, ακόμη και άν ή ύπόθεσις της ‘Εκκλησίας, εύρίσκατο εις φάσιν ευήμερίας, και πάλιν θά ποσεκάλε κατάληξιν, ότι υπάρχουν ιερείς, όι όποιοι θέλονται από τέτοιους... νεωτερισμούς και τούς προπαγανδίζουν. Θά έπρεπε ό δημοσιογράφος να έχουν σκεψή, ότι εις όλα ήμιορεί να εύθυνηρησώμεν μέ την Δισιν, όχι όμως και μέ την έμφανισιν των λειτουργών τού ‘Υψίστου, τουλάχιστον εις μερικός χώρος. ‘Οχι ότι κατηγορούμεν τόν ίδικόν των τρόπων. ‘Αλλ’ έπειδή ούτος είναι άσμεβίστατος μέ την ‘Ελληνικήν παράδοσιν, την ‘Ελληνικήν, περ’ ισεώς, άντιλήψιν, την ‘Ελληνικήν πραγματικότητα. ‘Εδώ σκανδαλίζει — και ίσως όχι όδίκως — τώ γεγονός, ότι ώρισμένοι ιερείς οδηγούν αύτοκίνητον ή κυκλοφορούν προκεχωρημένους κυκτερινάς ώσας. Καί θά σκεψώμεν, ότι ήμιορεί να όσβαλλούν τώ ράσο; Καί, θεβαίως, αυτό «δεν κάνει τόν παπά». ‘Ομως υπό άλλων, έντελώς, έννοιαν. Διότι διά την ‘Ορθοδοσίαν τόν κάνει και τόν παρακάνει. ‘Αλλοίμονον δε εάν ή άποχηριστοποίησις θεωρηθ ή αναγκία, διά την πρόσδον. ‘Αλλοίμονον εάν τώ ράσο χαρακτηρισθ ής άνεπιθύμητον και κουραστικόν. Δέν βλέπει κανείς τί ήμύδοις, διά την άνάδειν κορυφαίων πνευματικών οδηγών τού ‘Ελληνικού Λαού, όι όποιοι έκλήκων την παράδοσιν — θρησκευτικήν και εθνικήν — της Πατρίδος. ‘Ας μη σφιδούσιν, λοιπόν, όι ιερείς μας, μέ άπίθανος πρωτοτυπίας. ‘Υπάρχουν άλλοι τομείς πού έχουν άνάγκην τών ίδεών και τών έμνησέων των. Καί εις αύτάς όφείλουν να έγκύψουν. ‘Αρκετά μέχρι τούδε τούς έχουν έγκαταλείψει...

‘Αμέσως κύριε Σδράκα

ΠΑΗΡΟΦΟΡΟΤΜΕΘΑ ότι όι... άπειλές τού κ. Σδράκα, τ. Πρύτενι τού Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης θά γίνουν, πολύ σύντομα, ποαγματικότητα, μέ την έκδοσι τού διβλίου του γιά τις ήμέρες — επί χούνης — της Πρωτανίας του.

Καί λένε όι διορθώτες πώς όι άποκαλύψεις θά είναι πολλές και ποικίλες. Καί πώς πολλά κεφάλια θά... πέσουν!

Μακάρι να είναι έτσι... Γιατί ό κ. Σδράκας, και θέλοντε να μάς συγχωρήσει. ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΣΕ με αύτή του την άνογορία, άτέναντι των συνάδελφων του... ‘Εγκλημάτισε άτέναντι αυτών πού έδιώξαν όι... νεοαναστασιακοί — τύπου Κωνσταντοπούλου και Παιπούκη — ενώ μιά φωνή, τότε, τού κ. Σδράκα θά υποοίσε να είχε τοποθετήση διασθετικά τά ποάγματα στο χώρο τού Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης...

ΕΠΙΠΕΤΕ να είχε υιλήσ ή κ. Σδράκας. ‘Εσπε να είχε πη γιά έξείνους τούς άπειρογαστους, όι όποιοι τόν παρακαλούσαν να τούς γνωοίση σε ύπονογούς και σε άλλους μεγάλους... Σε εκείνους πού τόν έκτευναν να πούν. ΜΑΖΙ του, μιά καλημέρα και να λυγίσουν την μέση τους υποστάν στον Παπαδόπουλο... ‘Εσπετε να είχε υιλήσ ή κ. Σδράκας. Να είχε κήν πολλούς σημερινούς νεοαναστασιακούς και μνολοφν γάδικους να κλείσουν τώ στόμα τους γιά να μη βγάξη σάλια και βορωιές...

‘Αλλά και τόσο δεν είναι άογά... Ποτέ δεν είναι άογά... Η όόμβα Σδράκα θά κάνει τώ ταύμα της!

Η ΠΛΗΘΩΡΑ των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων (άτομικές και ομαδικές εκθέσεις, BAZAR'S, εργαστήρια λαϊκής τέχνης κ.λπ.), μας υποχρεώνει να είμαστε σύντομοι στη σημειωματογραφία μας, με, πάντοτε πρώτη την προβολή των νέων, που κινδυνεύουν να περάσουν απαρατήρητοι λόγω μη εντάξεώς τους στα γνωστά κυκλώματα όμαδων, συμφερόντων, επιπορικμών εκδόσιμων κλπ.

Στόν «Άρμυ» που ή αγάπη δύο νέων ανθρώπων τόν κατέστησε ύπολογισμό κέντρο πολιτιστικών εκδηλώσεων, εκθέτουν πρόσφατη εργασία τους τρεις καλλιτέχνες, που από την πρώτη κιόλας παρουσίασή τους, μας προβλημάτισαν: ο Παν. Γράββαλος, ο Μερμά Καλογερότος και ο Γιάννης Μιχαηλίδης.

Ο κ. Γράββαλος με τὰ (θεμιτά πολιτικοποιημένα) έργα του, δείχνει τις σχεδιαστικές του ικανότητες και την έπιμονή του στην έκφραση σκόπητα των συνθέσεων, (2,5,6).

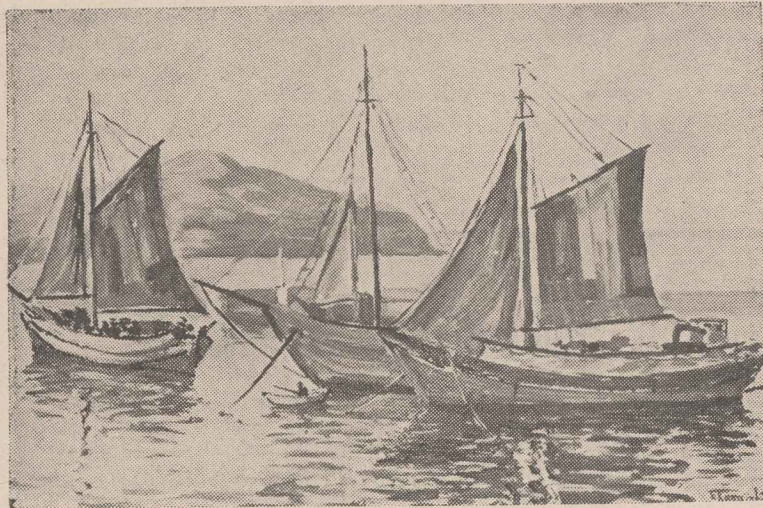
Ο κ. Καλογερότος, με πολλή ρευστότητα (άλλα και με αιγουριά στην κατασκευή) φτάνει σε ένδιαφέρουσες ποιητικές λύσεις. Ο ίδιος κορμός, που επαναμφανίζεται (16, 9, 18) δείχνει δύναμη γλυπτική και λιπότητα στη γραμμή του (19).

Τέλος ο κ. Μιχαηλίδης, με δέκα πίνακές του, σπάει και άνασυν-θέτει τις φόρμες, χωρίς να φθάει απόλυτα στην άνεικονική, (20, 22, 24) και με κείνο τὸ εκπληκτικό άλογο και τὸ «άστυνομικό ρομπότ» δίνει μιὰ δραματική ένταση στὸν πίνακά του.

Πιστεύουμε λοιπόν πως και από τούς τρεις αυτούς νέους καλλιτέχνες, που μάς έπιασαν γιά τή γνησιότητα των προθέσεων τους, μπορούμε νά περιμένουμε πολλά.

★

Στό «Πνευματικό Κέντρο» τού Δήμου 'Αθηναίων, ή κυρία 'Ελλη Καπαϊτζί έκθετεί έκατόν πενήντα περίπου έργα της (άδια και άκουαρέλλες) τὰ περισσότερα έμπνευσμένα από τὰ Δωδεκάνησα. 'Η πείρα

Έλληνς Καπαϊτζή: «ΒΑΡΚΟΤΑ ΕΣ» — λάδι.

άλλα και τὸ μέχρι σήμερα έργο της έκλεκτης ζωγράφου μάς υποχρεώνει νά έπιστημόναμε τή εκπληκτική δεξιότητά της στό σχέδιο και τή άρμονία των χρωμάτων. 'Ιδιαίτερα στις άκουαρέλλες (που είναι γνωστές οί δυσκολίες τους), ή κ. Καπαϊτζή φτάνει σε εκπληκτικά άποτελέσματα καθώς άφηνει τὸ καθαρό έλληνικό φώς νά διαχέεται και νά θερμαίνει τούς πίνακές της, (21, 80, 83 κλπ.). Καί χοιρόμαστε αυτή τή εργασία που είναι ένας ύμνος στη χαρά, στό φως και στό χρώμα, και κυρίως είναι ένας ύμνος στη νησιώτικη 'Ελλάδα.

Σ. Μ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΙΑ ΠΕΛΑΓΙΑ

3ον

ΑΙ ΑΓΙΑΙ! αυτά ήμέραι της Γεννήσεως τού Χριστού, πολλούς σπέρφουν προς τās φασημέρους άπολαύσεις και τήν γαστριμαργίαν. Καί τὰ έπαικόλουθα εί-ναι άδυνάτη. 'Εγώ, έγκρατης εις όλα, άκόμη και εις τὰ έρωτικά, εις τὰ όποια έπιδίδωνται παιδιόθεν οί νέοι, έπρωτίμω νά ριφθώ εις τήν μελέτην. 'Ανεζήτησα τās τελευταίας εκδόσεις και προσεπάθησα νά έπιλέξω τās πλέον ένδιαφερούσας. 'Αλλά, ώ θεοί, ήσαν τόσαι και τόσαι, που άληθάς ηθάρθην Ζάλην. Εις τās προ-θήκες τών βιβλιοπωλείων, κα-τὰ δέκάδας προσεφέροντο τὰ προϊόντα της συγχρόνου δια-νοήσεως, πολύχρομα, καλοτυπωμένα κομψά. Ξένοι και 'Ελληνες συγγραφείς διηγούνον-το και ήμιλλώντο ποιος νά προσφέρη τόν καλύτερον έαυτόν

του, νά διατυπώση τās καλυ-τέρας ιδέας και, γενικώς, νά μορφώση, νά τέψη και νά δι-δάξη. 'Αχ! πόσο δύσκολος εί-ναι ή έπιλογή! 'Υπήρχαν εκεί προσδευτικώτατα βιβλία, προ-δευτικών συγγραφέων και άν-τάρτα εις τών πόλεων (Θεός φυ-λάξει!) και οί Μαρξισμός τού Μάρξ και τὸ Βιετνάμ μπροστά στην 'Ιστορία, και ή CIA και τὰ δίκτυα της παγκόσμιας κα-ταπίεσης και ή 'Ελλάδα τών λαϊκών στρωμάτων (ίσως από άφρολέξ) και οί άλλα και άλλα, που νά τὰ ένθυμούμαι. Πάν-τως όλα προσδευτικά, πνευμα-τώδη, ένδιαφέροντα.

— Τι θά πάρη ή κυρία; με ήρώτησε ή υπάλληλος. Τήν άφραση εις τήν πλάνην της. Πού νά έξήγώ τούς λό-γους διά τούς όποιους ούδέπο-τε έμνησθεύην.

Τὰ πεντακόσια
χρόνια τού
'Ελληνικού Βιβλίου

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ έκθεση τού έλ-ληνικού βιβλίου, στό Ζάππειο Μέ-γαρο, με τή συμμετοχή έκδοτών όλης τής 'Ελλάδος, συμπίπτει με τήν πεντακοσιετήριδα τού πρώτου έλληνικού βιβλίου.

Πρόκειται γιά τήν «Έπιτομή των όκτώ τού λόγου μερών και άλλων τινων άναγκαίων» (δηλαδή τή γραμματική) τού Κωνσταντί-νου Ασκάρεως τού Βυζαντίου, που τυπώθηκε είκοσι τρία χρόνια, μό-λις, μετά τήν 'Αλωση. 'Ο συγ-γραφέας τής Γραμματικής, λόγι-ος τής Δισαπορίας όπως και ο έκδότης της (Δημήτριος Κρης), ένδιαφέρθηκαν νά προσφέρουν ού-σιαστική μόνρφωση στὸν ύπόδουλο λαό και είναι σημαντικό, ότι τὸ πρώτο έλληνικό βιβλίο είναι γλωσσικό, άφώγου τυποεκδοτικής έμφανίσεως, με τὰ μέτρα τής έ-ποχής, φυσικά. 'Η Γραμματική τού Ασκάρεως άπετέλεσε τὸ μπέστ — σέλερ εκείνων τών χρό-νων, άφού ως τὰ τέλη τού 1700 άνατυπώθηκε περισσότερο από δέκα φορές.

Ο Κώστας Σπανός, θέλοντας νά γιορτάσει τὰ 500 χρόνια τού έλληνικού βιβλίου, τύπωσε τή Γραμματική σε πραγματικά πι-στή άνατύπωση, σε πεντακόσια ά-ριθμημένα αντίτυπα. Παράλληλα, τὰ ΕΑΤΑ, ύλοποιώντας τήν πρό-ταση τής Σοφίας Τζιμογιάννη, ύ-πευθύνου τού έκδοτικού οίκου, έ-κυκλοφόρησαν στις 8 Δεκεμβρίου, άναμνηστικό γραμματόσημο με θέμα τὸ πρώτο έλληνικό βιβλίο.

'Ο Αἴωπος
στὸν καιρό μας

Ο κ. 'Αντ. Μάρταλης, τού ά-ποίου τήν ποιητική συλλογή «Στή ζούγκλα τών άγγέλων» ύποδεχθί-καμε σάν ένα μήνυμα αλήθειας,

προσφέρει σήμερα, έναν τόμο με ποιήματα διδακτικά, στούς μι-κρούς μας φίλους. Στίς σελίδες του βρίσκουμε τήν κατασταλαγμέ-νη πείρα ένός σκεπτομένου άν-θρώπου, με τή μορφή μύθων - πα-ραλλαγών εκείνων τού Αισώπου, αλλά προσαρμοσμένων στην έπο-χή μας. Γραμμένοι με έμπνευση και με πολλή τέχνη, οί στίχοι αυ-τοί έχουν τήν δύναμη νά διδά-σκουν, ενώ ταυτόχρονα άποτελούν ποιήματα εύκολομνημόνευτα. 'Η διαφορά τών μύθων τού κ. Μάρτα-λη από τὰ κατὰ δέκαδες κύκλο-φορούνται «παιδικά» βιβλία (δ-που όλα είναι άρσά ή κοινοϊαία ιδανική, οί άνθρωποι γεμάτοι κα-λωσύνη, κ.λπ.) βρίσκεται στην ά-λήθεια τους όπως τὸ σημειώσαμε ήδη: όχι, ή κοιωνία δέν είναι ί-δανική, όχι, οί άνθρωποι δέν είναι γεμάτοι καλωσύνη, όχι, τήν ά-μορφία πείπει νά τήν άνακαλύ-ψης μέσα σου. Μ' αυτόν τόν τρό-πο τὸ παιδί δέ διαβάξει άποδλα-κωτικά κείμενα και δέχεται τήν πρώτη (και έλικρινή) διδασκα-λία: κοίταξε νά γίνεις καλύτερος άπ' αυτούς που άδικούν, στό χέρι σου είναι νά κάνεις τήν κοιωνία καλύτερη.

Φυσικά, τὸ βιβλίο αυτό δέ θά φτάσει (μέσω τού δασκάλου) στό παιδί, γιατί είναι από εκείνα που καίνε τὰ δάχτυλα. Μπορεί, όμως, νά φθάσει ως τὸ παιδί από τούς φωτισμένους γονείς, που δέ θέ-λουν τὰ παιδιά τους νά φορούν παρωπίδες...

Φυσικά, τὸ βιβλίο αυτό δέ θά φτάσει (μέσω τού δασκάλου) στό παιδί, γιατί είναι από εκείνα που καίνε τὰ δάχτυλα. Μπορεί, όμως, νά φθάσει ως τὸ παιδί από τούς φωτισμένους γονείς, που δέ θέ-λουν τὰ παιδιά τους νά φορούν παρωπίδες...

"Αἰθρία σιγή"

Ποιητής, δοκιμιογράφος και θε-ατρικός συγγραφέας, ο Ζήσης Οϊ-κονόμου έμφανίζεται ύστερα από είκοσι τρία χρόνια με τήν ποιη-τική του συλλογή «Αἰθρία σιγή» και συνεχίζει τὸ (δδία άποσι-απημένο) έργο του. 'Από τήν «Ε-ποποιία τών άγενών μετάλλων» ως τὸν «Καθαρό έαυτό» (1934—1950), ο Οικονόμου έδωσε τὸ αὐ-θεντικό στίγμα της ποιησεώς του, που εκίνηθ σε ύψηλά έπίπε-

δα αισθητισμού και πνευματικής έγερηγόρσεως. 'Αντίθετα προς τīs μαρξιστικές παλινωδίες και προς τὸν άνοηταίνοντα ήσυχασμό τών κενολόγων, ο Οικονόμου έφερε στην ποιηση τήν ιδική του έκδο-χή ώριμος, βαθύς, ουσιαστικός και μάς έδωσε ένα μέτρο άποτι-μήσεως της συγχρόνου ποιητικής δημιουργίας.

Στὰ έδομήντα ποιήματα της συλλογής (μερικά είναι δημοσιευ-μένα σε περιοδικά) άκούγεται ο καθαρός λυρικός λόγος — «ψυχή και πνεύμα σ' άρμονία» — αλλά και τὸ σύνθημα της έπιστροφής στην πρώτη χορά, στό «μυθικό τοπίο στόν κόσμον τήν άκρη».

Η ποιηση τού Οικονόμου, με τή δική της παρασημαντική, προσφέρει τὰ μυστικά της δώρα. 'Ας τὰ δεχθούμε κι άς τὰ χαρού-με...

Μ.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

★

Ένας όγκώδης τόμος
700 σελίδων, καθιέρωσης
της πνευματικής και καλ-
λιτεχνικής ζωής τού Τό-
που.

★

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σας εύχομαι κάθε εύτυχίαν
και σάς φιλώ, ή θεία σας

Πελαγία Γραμματικίδου

ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1977

"Ετοι, γιά νά θυμώμαστε...

Άπό τούτη
τήν σελίδα
δ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΤΣΟΥΤΗΣ

θά γράφη
κάθε φορά
μερικά
«πραγματικά»
έτσι
γιά νά
θυμώμαστε...

Είναι ή έποχή της παντοδυναμίας τού Βρυώνη. Καί Βρυώνης ήτο, άντισυνταγματάρχης της Στρατιωτικής Δι-καιοσύνης και διευθυντής της 'Υπηρεσίας 'Ελέγχου Τύπου, δι' ολόκληρον τήν 'Ελλάδα.

Αν ο Βρυώνης έλεγε όχι, κείμενο δέν δημοσιευόταν μακάρι νά τὸ είχε γράψει και δ... Παπαδόπουλος.

Ένα θράδυ, έχει δοθή εις τήν δημοσιότητα μία φω-τογραφία τού τότε άντιπροέδρου της Κυβερνήσεως Κόλλια άντιστρατήγου κ. Γρηγορίου Σπαντιδάκη, με τήν εύκαιρία τού ταξιδιού του εις τήν Κύπρο.

Ήταν ή έποχή που είχε προηγηθί λίγο τών γεγονό-των της Κοφίνου και που δημιούργησεν τήν μεγάλην έν συ-νεχεία έντασιν τών 'Ελληνοτουρκικών σχέσεων τόν Νοέμ-βριο τού 1967 και που είχε σαν άποτέλεσμα νά δεχθούμε τās πιέσεις τού κ. Βάν, νέου ύπουργού τών 'Εξωτερικών τών ΗΠΑ εις τήν Κυβέρνησιν Κάρτερ και τούς τουρκικούς έκδισμούς και νά άποσύρουμε από τήν Κύπρο τήν 'Ελλη-νική Μεσαρχία.

Πράγματι λοιπόν τήν έπομένη, εις όλας τās έφημερί-δας, δημοσιεύθη ή φωτογραφία τού κ. Σπαντιδάκη.

Άπό εκείνη τήν στιγμή άρχισε τὸ δράμα όσων ύπη-ρετούσαν εις τήν Γενική Διεύθυνσι Τύπου τότε, αλλά και τών έφημερίδων. Γιατί;

Εις αυτό τὸ γιατί, μόνον ή λογική τού παραλόγου μπορεί νά δώσει έπάντησι.

Ο Σπαντιδάκης, είχε δημοσιευθί έν φωτογραφία, με μεγάλην στολήν δέβαια, αλλά... άσκεπής. Αυτό, θεωρήθηκε ως έγκλημα καθυστάσεως της στρα-τιωτικής Ιεραρχίας, από τόν ίδιο τόν Σπαντιδάκη και τὸ περιζάλλον του.

Φώναξε λοιπόν όλους τούς άρμόδιους, ο Βρυώνης και έξαλλος τούς ειπε:

— Αυτό που κάνουν είναι σαμποτάζ κατὰ της 'Επα-ιστάσεως και τού στρατηγού.

"Ολοι έμειναν άφωνοι. Κανείς δέν μπορούσε νά κα-

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ νά τελειώνη ή παρεξήγησις γύρω από τήν δεξιάν. Ή σύγχυσις γύρω από τήν έθνικοφροσύνην. Καλλιεργείται, σκοπί-μως, από ποικιλία έμπόρων και από πλήθος ύποπρακτόρων των, οί όποιοι, άνικανοι νά διακρίνουν, σκέπτονται και ένεργούν, υπό τήν έπηρεϊαν στρεβλώσεων, τών όποιων είναι αι-χμηάλωτοι. Καί καλλιεργείται είτε από φανα-τισμούς, τεχνητάς συντηρουμένους, είτε από ιδιοτελείας γαμψονυχικών ίκανοτήτων.

Εις τήν πλαστήν όμως εικόνα αντίτασσε-ται ή πραγματικότητα. Συνίσταται εις τὸ ότι υπάρχει ή πελωρία μάζα, ή συντριπτική πλει-οψηφία τών 'Ελλήνων, οί όποιοι κρατούν εις τήν ψυχήν ένεργόν τήν ολόγνα της Πατρίδος και ε'ς τήν συνειδήσιν τὸ μέτρον τού όρθολο-γισμού. Είναι, κατ' έξοχήν, προσδευτικοί. Καί εύρίσκονται εις τήν θάσιν πρωτοβουλιών κοινωνικής εξέλιξεως και έκσυγχρονιστικών διαμορφώσεων. 'Επειδή αισθάνονται, έθνικως, αδιάβλητοι, τολμούν όσα δέν τολμούν οί αὐ-τοχειροτόνητοι ριζοσπάσται. "Ολοι αἱ μεταρ-ρυθμίσεις, αἱ όποιαί άνέβασαν τόν τόπον, εις τάς σημερινάς διαστάσεις του, εις τὸ έπίπε-δον της Εύρώπης, είναι έργον της λεγομένης δεξιάς. 'Ιδικά της αἱ μεγάλα καινοτομιαί, με τās όποιας έθεμελιώθησαν σταθμοί εις τήν πορείαν τού "Εθνους.

Σας εύχομαι κάθε εύτυχίαν
και σάς φιλώ, ή θεία σας

Πελαγία Γραμματικίδου

ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1977

Ο Βρυώνης
καί τὸ καπέλλο
τοῦ Σπαντιδάκη

ταλάδι τί ήθελε νά πη ή τι έννοούσε ο Βρυώνης και που έβρισκε τὸ σαμποτάζ.

— Μά τί συνέβη; ρώτησε επί τέλους ένας άπ' αυ-τούς.

— Τί συνέβη; Μά κάτι τὸ τρομερόν.

— Ποιό τρομερόν;

— 'Εδημοσιεύθη ο Σπαντιδάκης άσκεπής.

Ο άρμόδιος δέλησε νά κάνει χιούμωρ.
— Μά άφού δέν ήταν κάτω από ύπόστεγο πώς μπο-ρούσε νά είναι σκεπασμένος;

Ο Βρυώνης έμεινε άφωνος γιά λίγο. Δέν μπορούσε νά διανοηθί τέτοια άπάντησι.

— Τί λέτε κυρία, φώναξε. 'Επιμένετε νά συνεχίζετε τὸ σαμποτάζ.

— Δέν καταλαβαίνω τί έννοείτε κύριε συνταγματάρ-χα. Μάς είπατε άσκεπής. Πώς έννοείτε τὸ σκεπασμένος;

— Με τὸ καπέλλο του κύριε. Δέν είναι δυνατόν νά δημοσιεύεται ή φωτογραφία ένός στρατηγού έν στολή και νά μην φορά τὸ καπέλλο του. Δηλαδή τὸ πηλίκιον του.

— Μά άφού αυτήν τήν φωτογραφίαν έστειλαν από τὸ γραφείο τού Σπαντιδάκη γιά δημοσίευσιν έμεις τί νά κάνα-με. Πού νά τὸν βρίσκαμε καπέλλο;

— Θα συλληφθίτε όλοι. 'Ο στρατηγός είναι έξω φρε-νών. Τὸ θεωρεί μεγάλη προσβολή και νομίζει ότι έμεις έ-δω, που έχουμε τόν Παπαδόπουλο επί κεφαλής (ήταν τότε 'Υπουργός Προεδρίας) τὸ κάναμε έπίτηδες γιά νά τόν έ-ξεντελίσουμε.

— Μά κύριε συνταγματάρχα, καταλάβετε, από τὸ γραφείο του έστειλαν τήν φωτογραφία. Πάρτε νά μάθετε.

Πράγματι, ο Βρυώνης, πήρε τηλέφωνο τού γραφείου τού Σπαντιδάκη και διεπίστωσε ότι από εκεί έστάλη ή φωτα-γραφία «άσκεπής» χωρίς δέβαις νά τὸ γνωρίζη ο τότε αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως.

Τώρα δεβαίως ο Βρυώνης, είχε κάπως ήσυχάσει, αλ-λά είχε όμως ένα καινούργιο πρόβλημα. Πώς θα δόλεσε

τήν κατάσταση. Γιατί έπρεπε νά δημοσιευθί όπωσδήποτε, ή φωτογραφία τού Σπαντιδάκη με καπέλλο.

Τὸ πράγμα δέβαια δολεύτηκε. Τὸ γραφείο τού Σπαν-τιδάκη έστειλε νέα φωτογραφία, με καπέλλο αυτήν τήν φορά, και οί έφημερίδες ύποχρέωθηκαν νά τήν δημοσιεύ-σουν και πάλι.

Αυτή όμως ή ιστορία, της δημοσιεύσεως γιά δύο συ-νεχείς ήμέρες της φωτογραφίας τού Σπαντιδάκη, τρίστη-λης κορυφή εις τήν πρώτη σελίδα, προκάλεσε πολλά έρω-τηματικά στὸν κόσμο.

"Ολοι, άκόμη και πολλοί δημοσιογράφοι, είχαν πι-στέψει, ότι έπρόκειτο νά γίνη άλλαγή εις τήν σύνθεσι της Κυβερνήσεως και ότι ο Σπαντιδάκης θα άρχιζόταν Πρωθυ-πουργός. Γιατί κανείς δέν είχε μάθι τήν ιστορία αυτής της διπλής δημοσιεύσεως.

Και τώρα άς έλθουμε και σε ένα άλλο στιγμιότυπο.

Μία άθλητική έφημερίδα έφερε εις τήν ύπηρεσίαν τὰ δοκίμια της γιά έλεγχο. Ήταν δέβαια εκπληκτικό νά έ-λέγχονται οί άθλητικές έφημερίδες, αλλά αυτό γινόταν στην άρχη. 'Αργότερα καταργήθη ο έλεγχος τών δοκιμίων και έμπαινε μόνον μιὰ σφαγήλα στο κανονικό φύλλο γιά νά μοιρασθί τὸ προκτοριο έφημερίδων νά τὸ διανεμεί.

Ήταν άν δέν με ξεγελά ή μνήμη Παρασκευή και τήν Κυριακή έπρόκειτο εις τήν Θεσσαλονίκη νά γίνη ή συνάν-τησις Παναθηναϊκού - ΠΑΟΚ.

Έγραφε λοιπόν εις τὸν βασικό της όκτάστυλο τίτλο, ή έφημερίς.

«Η Πανστρατεία τών Παναθηναϊκών έκστρατεύει στην Θεσσαλονίκη γιά νά έκπορήσθι τὸ φρούριον της Τούμπας». «Οἱ κανονιέρηδες τού ΠΑΟ με άλληπάλληλες δολές θα κανονιοβολήσουν τὰ δύχτια τού ΠΑΟΚ».

Ο άρμόδιος, όνόματι νά μην λέμε, μόλις είδε αυ-τούς τούς τίτλους κυριολεκτικώς συγκλονίσθηκε. Πήρε τὸ κόκκινο μολύδι και άρχισε νά σβύνει, λέγον-τας δυνατά στὸν υπάλληλο που είχε φέρι τὰ δοκίμια.

«Πανστρατιά, φύγει. 'Εκστρατεύει, φύγει. 'Εκπορ-θήσθι, φύγει. Φρούριον, φύγει. Κανονιέρηδες, φύγει. Κα-νονιοβολήσουν, φύγει».

— Πάρτο και πήγαινε νά άλλάξουν αυτές τις λέξεις. 'Ο άνθρωπος τάχσσε.

— Μά γιατί κύριε... τί έχουν αυτές οί λέξεις. Κακές είναι;

Και πήρε τήν εκπληκτικότερη άπάντησι που μπορού-σε νά πάρη άνθρωπος.

— Δέν έχουν τίποτε οί λέξεις, αλλά άνήκουν εις τήν στρατιωτική όρολογία και δέν μπορούν νά χρησιμοποιούν-ται από άθλητικές έφημερίδες.

Βέβαια ένενέβη κάποιος άλλος περισσότερο άρμόδιος και ή έφημερίς τυπώθηκε με τούς κανονικούς της τίτλους χωρίς νά γίνουν ρεζίλι τών σκυλιών όλοι όσοι ύπηρετού-σαν εις τήν ύπηρεσία έλέγχου τού τύπου.

Αλλά σε τέτοις χαριτωμένα στιγμιότυπα, θα επανέλ-θουμε σύντομα.

μοιτών των. Ληλατούν δέ, κατὰ προτίμη-σιν, τήν δεξιάν, επειδή οί όγκος της είναι τε-ράστιος, επειδή ή έθνικοφροσύνη και άς ιδέα και ως πράξις συγκινεί βαθύτατα, επειδή τὸ κύρος τών Ισορροπιστών, της πρόδου με τήν 'Ελληνικήν παράδοσιν, είναι τεράστιον.

Η ΔΕΞΙΑ

νά προαθήσουν ιδικά των σχέδια κάθε άλλο παρά ε'ς τήν δεξιάν άνήκουν. Δέν είναι δικοί της. Είναι έχθροί της. Είναι ύπονομευταί και ύπεαχρεύαται τών τίτλων της. Είναι αδόστα-κτοι κάπηλοι, οί όποιοι, με τήν ίδιαν εύκο-λία, θα έγίνοντο διαφημησολί οιασδήποτε άλλης παρατάξεως, συμπεριλαμβανομένης και της κομμουνιστικής, εάν, ως, αντίπαρον είχαν τήν έλπίδα ίκανοποίησεως των σκοπι-

ΑΛΛΑ Η ΚΑΠΗΛΕΙΑ δέν ήμπορεί νά συνεχι-σθί. Καί άνήκει εις τόν, γνησίως, έθνικοφρο-να πολίτην τὸ χρέος της ήθικής αντιδράσεως. Είναι, όχι, άπλως, ανεπιτρέπτον, αλλά δια-βρωτικό, νά άνέχεται παράπλευρόν του, τόν εκμεταλλεύτην. 'Οφείλει νά τόν έκτοπίζη, νά τόν άπομονώνη, νά άνταποκριθί, εις τήν έθνικήν της άποστολήν, με ασπρονύκτης τις τάς ρίζας της. Δέν προάγεται με θολούς πα-ρανοείδεις, αλητεύοντας εις όλας τās περιο-χάς τών ιδεών, τού τύπου Γεωργιάδ. Δέν έχει δυνατότητα εύρυτάτων προσανατολι-σμών, με αίρετικούς και άκόλαστους έχ-θρούς τού πολίτου, της όμαλότητος, της φυ-σιολογικής εξέλιξεως. Δέν βοηθεΐται με ψευ-δώνυμα και με προσωπεία. Βοηθεΐται μόνον με γνησιότητα, διαγωγήν και νομιμόφωνα σκέψιν. Νά κοποθί, λοιπόν, τὰ ύποπτα σαρ-κάματα. Καί νά είναι, πρωτίτως και άπο-κλειστικώς, ή Δεξιά εκείνη, που όφείλει νά αντιδράσθι...

«ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ», ΣΕΛΙΣ 5

«ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ», ΣΕΛΙΣ 4

ΚΑΥΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

ΚΑΥΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

Διά τον κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Καταπέλτης 'Επερώτησις

ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΤΟΥ Π.Α.Σ.Ο.Κ. Κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΣ δια τον 'Αρχιεπίσκοπον κ. Σεραφείμ, αλλά και δια τον 'Υπουργόν Παιδείας και 'Θρησκευμάτων κ. Γ. Ράλλη, είναι ο δουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Δ. Παπαδημητρίου, εις την ερώτησιν που κατέθεσεν εις την Βουλήν.

Συγκεκριμένως, ο δουλευτής της Αιτωλοακαρνανίας κ. Παπαδημητρίου, θίγει τρία κύρια θέματα δια τον κ. Σεραφείμ και έπ' αυτών ερωτά τον κ. Γ. Ράλλη.

Πρώτον: Τόν ερωτά εάν αληθεύη η πληροφορία ότι άρισμένοι κυβερνητικοί παράγοντες επενέβησαν εκ των παρασκήνιων, δια να ματαιώσουν την υπό της πλειοψηφίας της Διαρκούς 'Ιερής Συνόδου, άποφασισθείσαν σύγκλησιν της 'Ιεραρχίας της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος δια το θέμα του αυτομάτου διαζυγίου.

Ό κ. Παπαδημητρίου, ερωτά έπ' αυτού τον κ. Γ. Ράλλη, δια να πληροφορηθή, εάν αληθεύη αυτή η πληροφορία, τί προτίθεται να πράξη ως άρμόδιος 'Υπουργός, δια τόν έλεγχον των πράξεων του 'Αρχιεπισκόπου και τί μέτρα σκέπτεται να λάβη εναντίον του 'αρχιεπισκόπου κ. Σεραφείμ, ο όποιον κατέχον τράπον δικτατορικόν, δεικνύον τας έργασίας της Διαρκούς 'Ιερής Συνόδου, μέ άποτέλεσμα ή πλειοψηφία αυτής να έξη την πρόσ αυτών έξουσιοδότησιν της και έτσι ή 'Εκκλησία να στερείται σήμερα Διοικητικόν όργανόν.

Δεύτερον: τόν ερωτά, εάν αληθεύη το καταγγελθέν και υπό ούδενός των θιγομένων διαφευχθέν ότι ή Κυβέρνησις δια να κρατήσει εις τόν 'Αρχιεπισκοπικόν θρόνον τόν υπό τόν δικτάτορος 'Ιωαννιδή διορισμένον 'Αρχιεπίσκοπον, έζητησεν και έλαβεν ύπ' αυτού τά έξις άνταλλάγματα:

α.— Την συγκατάθεσιν του δια την ψήφισιν του αυτομάτου διαζυγίου και

β.— Την συγκατάθεσιν του δια την σύναψιν διπλωματικών σχέσεων της 'Ελλάδος μετά του Πάπα.

Τοιούτοτρόπως, τονίζει ο κ. Παπαδημητρίου, ή Κυβέρνησις παρέσεν εις τόν 'Ιωαννιδήκον κ. Σεραφείμ την υποστήριξιν της δια την μη έπανάσθον εις τούς θρόνους είκοσι περίπου Μητροπολιτών, εκδικουθέντων κατά την διάρκειαν της Δικτατορίας, εις την πρότην και την δεύτεραν φάσιν αυτής.

Και προσθέτει έπ' αυτού ο δουλευτής του ΠΑΣΟΚ. Τί προτίθεται να κάνη ο κ. 'Υπουργός δια την άπομάκρυνσιν του δικτατορικού 'Αρχιεπισκόπου, διότι, είναι άδιανόητον να άπολύεται μέν άνώτατος δικαστικός λειτουργός, μέ

μόνον τόν λόγον ότι υπέγραψεν την ύπ' αριθ. 3)1974 Συντακτικήν Πράξιν του 'Ιωαννιδή, ή οποία επέβαλεν εις την 'Εκκλησίαν καθεστώς αίθαιρείας και τυραννίας —ως όρθως άπεφάνθη τό 'Ανώτατον Πειθαρχικόν Δικαστήριον — και να παραμένει εις την θέσιν του ο δια της έν λόγω Συντακτικής Πράξεως διορισθείς ως άρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ Τίκας.

Τρίτον: 'Επανελημμένως έχουν δημοσιευθεί εις τόν τύπον καταγγελταί δι' άτασθαλίας και οικονομικά σκάνδαλα εις 'Εκκλησιαστικούς 'Οργανισμούς και δι εις την 'Ιεράν Μητρόπολιν 'Ιωαννίνων.

Έπ' αυτού ο κ. Παπαδημητρίου ερωτά τον κ. Γ. Ράλλη, να πληροφορηθή τί έπρόκειτο ούτος ή τί προτίθεται να πράξη και μήπως έχει σχέσιν τούτο τό γεγονός, μέ την απαγόρευσιν υπό την όποιαν έτέθη ή παρούσα Διαρκής 'Ιερά Σύνοδος, ώστε να μη δύναται έπι άρισμένον χρονικό διάστημα να προβαίνει εις εκλογάς και χειροτονίας 'Επισκόπων δια την πλήρως κενών Μητροπολιτικών έδρών, μεταξύ των όποιων συγκαταλέγεται και ή Μητρόπολις 'Ιωαννίνων, ύστερα μάλιστα και από την έκδοσιν της ύπ' αριθ. 3871) 1976 άποφάσεως του Συμβουλίου της 'Επικρατείας έν όλομελεία.

Τά όσα αναφέρει εις την ερώτησιν του ο δουλευτής κ. Παπαδημητρίου είναι πρωτοφανή, εάν αληθεύουν, διότι περ αν άλλων, άποδεικνύουν και συναλλαγήν μεταξύ 'Εκκλησίας και Κυβερνήσεως επί άκρας σοβαρωτάτων θεμάτων, όπως το αυτόματον διαζυγίον και αι διπλωματικά σχέσεις μέ τον Πάπα, δια τά όποια φυσική θα ήτο ή αντίδρασις της 'Ιεραρχίας, έφ' όσον δι' αυτών τοποθετείται δυναμίτις εις τά θεμέλια της 'Εκκλησίας άλλα και της ελληνικής οικογενείας.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Τί γίνεται στην Κύπρο;

Η ΤΟΥΡΚΙΑ πέτυχε να διανύσθ τόν μισό δρόμο που οδηγεί στη κατάληψη και τουρκοποίηση ολόκληρου της Κύπρου, χάρις στην αδράνεια των κυβερνώντων μας.

Σήμερα ή Β. Κύπρος ελέγχεται απόλυτα από τόν τουρκικό στρατό. Οι τελευταίοι 'Ελληνες εκδιώκονται, ό έποικισμός συνεχίζεται, ένδ παράλληλα ή πολιτική του Ντεκας και της Τουρκίας οδηγεί στη συγχώνευσι της τουρκοκρατούμενης Κύπρου μέ την Τουρκία.

'Αντίθετα ή έλευθερά Κύπρος κατήντησε «'Ελευθερά Κέρκυρα». Πάσης φύσεως πράκτορες, πλάσι νarkotikόν, ήπλων, λευκής σαρκός κινούνται άνευέχλητοι. 'Επίσης και οι διάφοροι κάπλοι της δημοκρατίας, κομμουνιστάι, μοσικοί, άριστοί, δομιστάι, άργυροκίνητοι, θεοκίνητοι επιπλέον και δολιχόν, προπαγανδίζουν έλευθερόν. 'Ασούτοισ.

Η έπίσημη 'Ελλάς τί κάμνει; Δυστυχώς τίποτε. 'Ιδονίζεται μέ τας άμφιβόλους έπιτυχίας, ταξίδια του κ. Καρμανλλή στη Γαλλία, Γερμανία, Αδστέρα και Πακιστάν ένδ παράλληλα ένδιαφέρεται για ή Χίλι και για τούς Βάσκους.

Δέν έχει την όπτική Ικανότητα να διακρίνη πέραν της μήτης της, ή οποία πάλιν, είναι πολύ μικρή και δέν μπορεί να όσπρησθή την βρώμα που έπικρατεί στα διεθνή μαγειρεία τών καφενών — διεθνών οργανισμών, πάνω στα δίκαια αίτήματα τών λαών που αγωνίζονται για ανθρώπινη και αξιοπρεπή έπίβίωσι.

Η Κύπρος ή μισή — κακά τά ψέματα έχάθη. Τό Αίγαίο κινδυνεύει. Τα νησιά τό ίδιο. Τί κάνει ή Κυβέρνησις ώστε ό 'Ελληνας άκρίτας να νοιώθη άσφαλής στο σπίτι του; Δυστυχώς τίποτε. Στη Κύπρο;

Σύμφωνα μέ πληροφορίας μας ούτε ένα φυσίγγιο μετεφέρθη στην Κύπρο. Γιατί; 'Υπάρχει μια κάποια δικαιολογία. Πολλοί δέν την πιστεύουν, ότι δηλαδή «δέν θέλει ό Μακάριος». 'Αν συμβαίνει κάτι τέτοιο τότε ο κύριος αυτός να καταγγέλλη δημοσία στο Πανελλήνιο.

Αν όμως, συμβαίνει τό αντίθετο, ότι δηλαδή δέν έπιθυμεί ή Κυβέρνησις της Ν. Δημοκρατίας να όποιοιδήποτε Μαύροι, τότε καλόν θα ήτο ό Πρόεδρος της Κύπρου να άνοίξη τό στόμα του και να πη έξω από τά δόντια.

KYP. ΓΙΑΝ.

Οικονομικά θέματα

ΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. Ι. Πεσμαζόγλου, ήγετικόν στέλεχος της Ε.ΔΗΚ, έμιλών εις την Βουλήν επί του κατατεθέντος Προϋπολογισμού 1977 ανέφερε (έβλεπε έφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ», Κυριακή 19 Δεκεμβρίου 1976) μεταξύ άλλων και τά έξης:

«1. Η άνοδος του έθνικού προϊόντος τό 1976 κατά 5% συγκρίνεται μέ μέσο ρυθμό 5,5% στις χώρες του ΟΟΣΑ και 4,5% στις χώρες της ΕΟΚ. Για μεγάλα χρονικά διαστήματα στο παρελθόν ο ρυθμός οικονομικής άνοδου στην 'Ελλάδα ήταν κατά 2—3 ποσοστιαίες μονάδες άνωτερος του αντίστοιχου στις δυτικοευρωπαϊκές χώρες. Αυτό επιβάλλεται να ξαναρχισή και να συνεχισθή για να καλυφθή ή διαφορά που μάς χωρίζει από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

2. 'Ιδιαίτερα σημαντική είναι ή νέα μείωση τών ιδιωτικών παραγωγικών επενδύσεων τό 1976, μετά την κόμψη του 1975 και του 1974. Αυτό προκύπτει από τά στοιχεία εισαγωγής μηχανημάτων στο πρώτο εξάμηνο (δείχνουν μείωση κατά 9% περίπου). Η αντίθετη εικόνα που θέλει να δώση ή Κυβέρνηση δέν θεμελιώνεται. Ξε μεγάλα χρονικά διαστήματα στο παρελθόν ο μέσος ρυθμός άνοδου τών παραγωγικών επενδύσεων ήταν περίπου 15%».

Αί άνωτέρω διαπιστώσεις του κ. Καθηγητού δέν επιδέχονται άμφισβήτηση. Πράγματι, κατά τό παρελθόν, και οι έθνικόν μας εισόδημα και αι παραγωγικά επενδύσεις άλλα και αι εξαγωγαι ηύξάνοντο μέ ρυθμούς σημαντικούς άνωτερος τών αντίστοιχων τών χωρών της ΕΟΚ και ΟΟΣΑ. 'Αντίθετως από τού έτους 1974 ή έν λόγω ύπεροχή της χώρας μας — άπαραίτητος προϋπόθεσις δια την ένταξιν εις την ΕΟΚ — άπωλέσθη. Ό κ. Πεσμαζόγλου άναφέρει άορίστως εις τά επιτεύγματα στο παρελθόντος. Δέν ήρυν όμως τό πολιτικόν θάρρος να άναγνωρίση ότι τά άνωτέρω επιτεύγματα ήσαν κατ' έξοχην έργον της έπιστατίας. 'Αντίθετως ήνοιξεν την όμιλιαν του μέ τόν εξορκισμόν ότι: «Τό πρόβλημα του ελληνικού λαού είναι χωρίς άλλο πολύπλοκο και δύσκολο ύστερα από την όπισθοδρόμηση, τις ζημιές και τη διαφθορά της δικτατορίας». Είναι προφανές ότι ο πολιτικός Ι. Πεσμαζόγλου αντίφασκει κοινωγαλώς μέ τόν Καθηγητήν Ι. Πεσμαζόγλου. Θέτομεν εις τόν κ. Καθηγητήν τά έξης ερωτήματα:

α) 'Επί ποίων στοιχείων βασίζει τόν ισχυρισμόν του περί όπισθοδρόμησης και ζημιών της δικτατορίας; Διότι εκ τών στοιχείων τών Διεθνών Οικονομικών 'Οργανισμών προκύπτει ότι κατά την περίοδον της έπιστατίας ή χώρα μας έπέτυχε σχεδόν διπλασίους ρυθμούς αύξησης του έθνικού εισοδήματος, τών επενδύσεων και τών εξαγωγών έν συγκρίσει μέ τας χώρας-μέλη της ΕΟΚ.

β) Πώς ήμيلي περί διαφθοράς της έπιστατίας, όταν τυγχάνη γνωστόν ότι μετά πάροδον δύο και ήμισιες ένδον ο υ δ ε ν οικονομικών σκάνδαλον έχει δεβαιωθεί δικαστικώς;

γ) Πώς προεξοφλεί την έλλειψιν διαφθοράς κατά την τελευταίαν διετία ή κατά την προηγούμενη της έπιστατίας χρονικήν περίοδον; Διατί δέν ζητεί δικαστικόν έλεγchon και δια τας περιόδους αυτές;

Ό κ. Ι. Πεσμαζόγλου έχει φήμην διακεκριμένου πολιτικού άνδρος και έπιστήμονος. 'Ελπίζομεν ότι θα θελήση να επανορθώση τας άντιφάσεις του. Να είπη και ως πολιτικός ότι παραδέχεται — έστω και έμμέσως — ότι ως Καθηγητής. Του τό θα μάς άπασσάξη από τόν κόπον να προδώμεν εις τας αναγκαίας επανορθώσεις προς προστασίαν της αληθείας και τών συμφερόντων του τόπου.

M.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΑΙ & ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Α. Η. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΣ

τ. καθηγητής Π.Α.-τ. Γ.Γ. 'Αρείου Πάγου

ΓΡ. Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Γραφολόγος-Δημοσιογράφος

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΣΚΡΑ 82 — ΤΗΛ. 95.90.068

Ο Κ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΤΟΝ

ΤΟ ΠΕΡΙΜΕΝΑΜΕ... Οι χειριστές της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ, μαζί με την λ ε υ κ ή ά π ε ρ γ ι α ζητούν την άμεση άπομάκρυνσι της σημερινής Διοικήσεως της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ. Μιάς Διοικήσεως ή όποία από λόγους άπλης ευθυξίας έπρεπε να είχε παρατηρήσει μετά τό δυστύχημα Κοζάνης και μετά από όσα κατά καιρούς της έχει καταλογίσει, στο σύνολό του, ό 'Ελληνικός Τύπος. Γι' αυτούς τούς Χειριστές ό ύπουργός Βογιατζής ξε σ π ά θ ο σ ε προχθές. Με άνακοίνωσί του τούς πέρασε γεννεές δέκα και τέσσερις... Μόνον που έσπευσε να άποσύνη την άνακοίνωσι και να στείλη μια άλλη πιό ... μαλακή! Πριν λίγες ήμέρες πάλι ό ύπουργός Βογιατζής, με άλλη άνακοίνωσι του είχε πλέξει τό εγκώμιο τών Χειριστών. Τότε δέν ήξερε για τό 3ο); Τότε δέν ήξερε για τις 150.000; Τά ήξερε και τά καλοήξερε... 'Αλλά με κάθε τρόπο θέλει την ... γαλήνη της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ άδιάτάραχτη...

ΑΛΛΑ ΘΑΥΜΑΣΤΕ, ΑΠΟ ΠΡΩΤΟ ΧΕΡΙ, ΤΙΣ ΘΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ. ΘΑΥΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΒΓΑΛΤΕ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ. ΚΑΙ ΓΙΑ ΒΟΓΙΑΤΖΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ. ΘΑΥΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙ ΠΟΥ ΑΠΕΣΥΡΘΗ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ Συγκοινωνιών κ. Βογιατζής προέβη στην ακόλουθη δήλωσι:

«Αίφνιδιαστικά και χωρίς καμιά προειδοποίηση, οι χειριστάι της 'Ολυμπιακής 'Αεροπορίας εδήλωσαν σήμερα τό πρωτό, όμαδική άσθένεια με άποτέλεσμα να ματαωθούν τά πλείεστα τών δρομολογίων της 'Ολυμπιακής. Κανένα συνδυαστικόν αέτημα δέν προβάλλουν. Αιτία είναι οι διαφορές μεταξύ αυτών και άλλης κατηγορίας συνδυεζών τους στην 'Ολυμπιακή. Η ενεργεια αυτή τών χειριστών είναι παράνομη και τελείως άδικολογήτη. Με αυτόν, όπλληλοι μεζ κρατικής έταρείας, που ό άποδοχές τους και γενικά οι οικονομικοί όροι εργασίας τους είναι άνωτεροι ούδούποτε άλλων (άποδοχές 50 — 150 χιλιάδες δραχμές μηνιαίως και τά μέσα σε ανάλλαγμα και ούσα-στικά άφορολόγητα, όρος 3ο)ο), άκνη-τοποίηση τά άεροπλάνα τών παλαιών της μεζάλης έστρίας της Χριστιανούσης, χωρίς να προβάλλουν στην εργοδότη τους κανένα οικονομικό αέτημα.

ΓΕΛΑΝΕ ΚΑΙ ΟΙ ...ΚΟΤΤΕΣ ΣΤΑ ΣΠΑΤΑ

ΓΕΛΑΝΕ και οι κόττες — και έχουν άρκετές στα Σπάτα — μέ τό πάθημα τού ύπουργού κ. Βογιατζή: Τό Δικαστήριο ειπε όχι στην ήγη εύκαιρία για τις άπαλοτριώσεις... Καί έτσι, τό λόγιο τού Βογιατζή μένον λόγια: «Θά κάνω τό μεγαλύτερο και τό άραιότερο άεροδρόμιο τού κόσμου». Γελάτε παρακαλώ. Γιατί, φυσικά, άκόμη και χ ρ υ σ ο νά τό έκανε. ΟΥΤΕ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ, ΟΥΤΕ ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ θα μπορούσε να γίνη...

Μεγαλύτερο δέν μπορεί να γίνει λόγω της μικρής έκτάσεως που είχε άπορρομμάτιστα προγραμματισθή... Γιατί, σύμφωνα μέ όσα λένε τά χαρτιά, θα είναι τό 1)5 τού νέου άεροδρομίου τού Ριο, τό 1)10 τού νέου άεροδρομίου τού Τόκιο... Φυσικά, χωρίς να λογαριαζόμεν, πως στο 10—15 χρόνια που ήθελε τό νέο άεροδρόμιο, οι Ευρωπαίοι θα έχουν σκαρώσει άλλα 10, πιο μοντέρνα και πιο μεγάλα... Όσο για τό πιο ν τ έ ρ ο υ ο και τό πιο άριστό, άς μάς έπιτρέψω ό ύπουργός Μεταρροών να έξομεν άντιρρήσεις ένδ κρινόμενι τό σημερινό άεροδρόμιο που δέν διαφέρει καθόλου για μια ώρα σιμής ή τά άλλα προβλήματα που μέχρι σήμερα έχει προσάψει να λύση...

Πάντως οι Σπαταίοι τού έφτιαξαν ΝΕΑ και ΜΕΓΑΛΗ ΓΚΑΦΑ. Τα ύπολόγιζε όλα, έκτός από τις ά π α λ λ ο τ ρ ι ώ σ ε ι ς! Για να δοίμε...

Με την ενεργεια τους αυτή στρέφονται εθδώς κατά τού 'Ελληνικού λαού στον όποδο άπαγορευδον να πραγματοποιήση τις μετακινήσεις του τις όποιες είχε προγραμματίσει για να έορτάση τή Χριστούγεννα και έμποδίζουν να έπιστρέψουν όσους ήδη έχουν μετακινήθη.

Πλήττουν έπίσης εθδώς τή οικονομική συμφέροντα της έπαρχίας με την άποστέρηση της ηδύχημένης οικονομικής κινήσεως που άναμένεται σ' αυτή λόγω τών έορτών.

Καλούνται οι πιλότοι της 'Ολυμπιακής — τονίζε ό 'Υπουργός κ. Βογιατζής — να άναλογισθούν τις μεγάλες εθδύνης τους και να πραγματοποιήσουν άμέσως τις προγραμματισμένες πτήσεις για να πιάσθ ή κατασταλαποίηση των μετακινούμενων πολιτών.

Η Κυβέρνησις θα λάβη κάθε μέτρο δια της διαθέσεως πιλότων, άεροπλάνων της Πολεμικής 'Αεροπορίας, αυτοκινήτων κ. λ.π. για την όμαλή έπανοδο των πολιτών στις έστίες τους από τις περιόχες όπου έχουν ήδη μεταβή για να έορτάσουν τή Χριστούγεννα.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ

ΑΝΑΓΚΗ αλλαγής πορείας

ΤΟΥ Κ. Ι. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τ. ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΤΟ 1976 ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ. Ό προϋπολόγος της Χώρας δηλώνει ότι πάμε καλά. Η αντιπολίτευσις άπαντά ότι δέν πάμε καλά. Είς κήριον άρθρον άπογεματικής συντηρητικής άθηναικής έφημερίδας έναλλάξεται διατί δέν πάμε καλά ούτε έξω ούτε μέσα. Ό κ. Καραμάνλης ειπών και δύο άνταρσιακά πράγματα. 1) Τι θα γίνη ό έτος άν άναγκασθ ή να φύγη; 2) Είς τις έπόμενες εκλογές ό λαός θα τού δώση 80ο)ο τών ψήφων. Τώρα πως συμβαίνει τό ένδεχόμενον φυγής του μέ την ύπερ αυτό προτίμησιν τών τεσσάρων πέμπτων τού λαού άς τό κρίνη ό ίδιος.

Οι 'Ελληνες, τόν πρό τών τελευταίων εκλογών εξαγγέλιαν ότι ή άντικατάστασιν τών ΕΡΕ Νέα Δημοκρατία τόν θα εξαφανισή δεξιοδ, κέντρον και άριστεροδ, τόν έλέσιν, πάλιν σήμερα, άν όπαυθ της άριστεράς ή τού κέντρου ή τού 31ο)ο ή τού ίδιου ή άν άπλος διαροσστημένοι μαζί τόν έν λόγω μη Ικανοποίησις άτομικών τών έπιθυμιών και δέν αντιλαμβάνονται πού έσθιερε τά περι 80ο)ο. Αύτην την αιούδοξον πρόβλεψιν τών τών θεωρούν έξ ίσου έσφαλμένην δσον όπηρεν και έκαίνη της έσπαλμένης δεξιάς, κέντρου και άριστεράς. Πιστεύουν ότι άν δέν αλλάξει πορεία πλείεσ όπότες κίνδυνος να φύγη και πάλιν εις τό έξωτερικόν. Οι έξ αυτών πονούντες τόν τόπον ελθοναί για τόν καινοτόμο γρόνο να δώση ό Θεός να αντίληφθ επί τέλους ό ίδιος την άνάγκην αλλαγής πορείας. Πορείας μακράν σκεπάλιν και ίδιος ένδς λίαν επικινδύνου τού της μη πιστής τήρησεως τού Συντάγματος και εις την προκειμένην μάλιστα περίπτωση Συντάγματος ήτοι πόντος από Βουλήν εις την ύπολιν τή κόμην του της Ν.Δ. είναι και με έλάντως άσπληναι διατηρη άκόμη άνω τών δύο τρίτων τού έλου άριθμού τών μελών τής.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ άλήθεια επιβάλλει να λεχθή ότι ό σημερινός Κυβερνήτης τού κράτους της Πολιτείας μας συνά άδιαφορία δια την επί σκοπέλιν πρόσκορυσιν τών διαπολέων τήχη άγανή και έκαρτετική έννοια Ισχυρών εκτιμώντων τας πράγματι διοικητικές Ικανότητες της του. Όσοι γνωρίζουν την Ιστορίαν τού Κοινοβουλίου μας θα συμφωνήσουν μαζί μου. Δέν θα άναρρηθ είς τό άπώτερον παρελθόν της έν μέρους του μη πιστής έπαρμολγής τού Συντάγματος, τού νόμου τών νόμων, τού θεμελίου τού κοινωνικού καθεστώς μας δια την όποιαν ελγόν δημοσιογραφική, ούτε μέ τό πόσφατον της έπαναφορής κολλοδισμένων τού Συντάγματος τού 1952. Θα άσφαλθ με τό ίδιον τού ούσιαστικώς Σύνταγμα, τό σημερινόν, μέ τό όποιον θέλει να μάς άδηγήσει εις τούς κόλπους της Εθνοπατικής Κοινότητος ή όποία άσφαλθ δέν θα σμνησθ ή παρακλινόν τού ός συνέβη τελευταίως μέ την ύπηρεσίαν διατέλιν τού Ν. 500)1976 τών άεροπλάνων πάλιν διαθέσει δικαστικώς, την ύπολιν κατήγηλιν από τού θέματος της Βουλής διατηρεί ένν παρρησίαν νύνειν, ό βολυβόλ της Ν.Δ. 'Ανακρίνει κ. Σεραφείμ, άναρρηθεί και εις τό άποδόν 100 περί Άνωτάτων Ειδικών Δικαστηρίων. Δια να αντίληφθ ή άναρρηθεί τών άνωτέρων τού δικηγόρου τό έπαγγελία ός άνω, έπιστολόντες τά καλήκον τού άντισπορού τού λαού, δέν έγει παρ ή συγκλή τών έπώνων περ έπιβολής ύπ άγχαλν δικαστηρίων πονής δεκαετίας εις τας άπονομικές εις έκτακτικόν και διοροδωτικόν έπιδόμα μέ την ύποτήγησιν παρ ήμιν δημοσίωσιν της ός άνω διατάξεως δια της όποιας παραρρηκονται πειθαγικά παραβάσεις άποδοθείσαι εις ό κ α σ τ ο υ κ ο υ έ λ α τ τ ο υ σ ο υ δ η σ τ ο π ο τ ε άνωθ ός τελευταίον από 16.9.76 έφ' όσον μέγχις ενάρξεως τού δέν έχει ένδωθ τελεσίδικος άπόφασις τού άνωτάτου Πειθαρχικού Συμβουλίου επί άσπλησεως σχετικής άναγής.

Υπάρχει λοιπόν ή κατά την παρ. 3 τού άρθρου 26 άναρρηθεί της Δικαιοσύνης; Διατί έψηλσθή ή διατάξη ή όποία άρνησιν έκτεθεμίνως, κατά παράδειγμα της παρ. 2 τού άρθρου 6 περ προστασίας της τιμής παντός εδρισμένου ένδ της 'Ελληνικής 'Επικρατείας, τούς τρεις έπόμες ύπερ τών όπολων έξεσώδθη ή άντιπολίτευσις και ό άνταπολτευόμενος Τύπος; Διατί ό χρόνος Ισχύος ή 16.9.76 Πόλους άλλους, πόσους πέραν τών τριών και δια πόσους άλλους παραρρηκόντες καλόνται ή διατάξεις; Πώς έ κ. 'Υπουργός της Δικαιοσύνης έπών δια τόν έλεγχόν τού Άρείου Πάγου ότι στή κατ' αυτών ενεργήσαντες πειθαρχικόν άναγνή έλασε της παρ. 1 τού άρθρου 91; Αλλά τά έρωτήματα είναι έλάχιστα και θέτει πάς 'Ελλην ένδιαφερόμενος δια την εύρυθμήν λειτουργίαν τού πολιτεύματος δια την όποιαν πρέπει να ένδιαφερείται κυρίως ή 'Εκτελεστική 'Εξουσία, ήτοι πρόεδρος της Δημοκρατίας και Κυβέρνησις. Αλλά τά έρωτήματα μέζ ήνάγκησαν να ζητησώμεν την έν μέρους τού πρόεδρου της Δημοκρατίας έλασε της παρ. 2 τού άρθρου 42 να άναπλήρη άντιπγραφον εις την Βουλήν την ός άνω διατάξιν.

Προσπούν δέν άναγνωρίζομεν τόν 'Υπουργόν της Δικαιοσύνης της Βουλής 1964—67, ό όποιος, όταν τότε έρχομεν ζητήσε δημοαίχ την παρακλήσιν τού λόγι δια τού Τύπου κατηγρησίας περ σονεργιασας του μέ τόν κ. Μητσότακιν εις στρατιωτικόν όργανισμόν, ειχεν την ελαιοήθειαν, όρθος πόνιν, να άποστήν προσωρινώς τόν κατήγητον του. Όπως εις την σημερινήν Κυβέρνησιν, πάλιν 'Υπουργός Δικαιοσύνης, παρά την εδωτάτην ύπόφωσιν τού και την θαρραλέαν προς έμει συνπαράστασιν εις τόν άγώνα κατά της έπικρατούς δικτατορίας, δέν άπληγνησεν ός εις έγγρησιν της Βουλής (άρθρο 69) έξ άπορρηθεί άνωθός μες δια προστασίαν της τιμής τού πολιτικού κόμμου και άπολύεται μεν άνώτατος και εις συστήμην προσωπικόν έπιστολήν μου. Τό άδωστο 85 δέν διαιτεί περ σπληνικής εθδύνης τών 'Υπουργών και επί κεφαλής της Κυβερνήσεως δέν εδωράεται ό προϋπολόγος τού 51ο)ο που προέβλεπε να τό φύσθ 80ο)ο;

και για σενα και για ολους

Πικρές αλήθειες

ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Του κ. Ι. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
τ. 'Αντιπροέδρου τής Βουλής

— 20v —

ΑΠΟ ΤΗΝ πλούσιαν μου εμπειρίαν, πέραν των όσων αναγράφονται εις τὸ βιβλίον μου «Ω Ειρήνη!» τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκδοτικοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ τῆς ἀρνήσεως ἡμερησίας Ἀθηναϊκῆς Ἐφημερίδος γὰρ δημοσίευσή ἐπὶ πληρωμῇ τμήμα πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, ποὺ ἀπεφύρα εἰς γενομένην πρότασίν μου, πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου, πρὸς τὰ δύο μεγάλα κόμματα γὰρ δώσουν ἀπὸ κοινοῦ Κυβέρνησιν Σωτηρίας εἰς τὴν Χώραν. Ἀξίζει νὰ ἀναφέρω, ὅτι τελευταία, νέα ἀπογευματινὴ Ἀθηναϊκῇ Ἐφημερίδι λαβούσα αἰτηθεῖσαν συνέντευξίν μου δὲν τὴν ἐδημοσίευσεν, πρᾶγμα ποὺ μοῦ ἐθύμωσε, ὅτι κατὰ τὸ δόγματι τῆς δικτατορίας, ἡ Σουηδικὴ Τηλεόρασις μετέδωκεν ἐπακριβῶς συνέντευξίν μου. ἂν καὶ ἡ ἀπάντησίς μου ἦτο ἀντιθετὸς πρὸς τὴν ἀποφίν τῆς δι' ὀρισμένον πολιτικὸν πρόσωπον τὸν σημερινὸν ἀρχηγὸν τοῦ Π.Α.Σ.Ο.Κ.

Διὰ νὰ μὴ ἀδικήσω τὸν Τύπον ὀφείλω νὰ γνωρίσω ὅτι ἡ Ἐφημερίς «Ἀθηναϊκή», ὅταν τὸ παρὸν εὐρίσκειτο στὸ Τυπογραφεῖον, ἀνέγραψε ἐπιστολὴν ἀναγνώστου τῆς, ἔστω καὶ μὲ τὰ φιλοτέρα γράμματα, ἀλλὰ δωρεάν, ἐπὶ τῆς ὁμιλίᾳ μου στὴ Βουλὴ τὴν 11.1.67 σχετικῇ μὲ τὴν ἀνάγκη τότε Κυβερνήσεως Συνασπισμοῦ Ε.Κ. καὶ Ε.Ρ.Ε.

Τελευταία εμπειρία μου εἶναι ἡ τῆς 20.2.1976, ὅταν ἡναγκάσθην γὰρ ὑποχρῶσαι δι' ἐξωδίκου προσκλήσεως, ἀπογευματινὴν Ἑφημερίδα νὰ ἀνασκευάσῃ τὰ περὶ μαγειρευμάτων Φ.Δ.Ε. καὶ παλατιανῶν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1965, προστατεύσας τὴν τιμὴν μου ὡς δημοσίου ἀνδρός. Ἀνδρὸς εἰς τὸν ὅποιον ταυρίζεται τὸ :

«Ὁ δρόμος του ἐπίπονος, φθοροποιὸς στὸ δόξα ἀνέφορος — κατήφορος μυριαγκυλοστροφόμενος. Δὲν τὸν ἀλλ' ἔχει, προχωρεῖ λὲς καὶ τὸ ἔχει: τάμα νὰ τερματίσῃ τὴ ζωὴ ξελαμπιαρισμένης».

Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Διακρινοῦ τῶν δύο κόσμων εἰς Ἀνατολικὸν καὶ Δυτικὸν μπλόκ, ἕκαστος τὸν ὅποιον συντηρεῖ ἐκατοντάδας ἀμειβομένων πρακτικῶν Ἑλληνικῆς ἢ ξένης ὑποχρέωτος, διὰ νὰ διατηρῇ τὴν ἐπιρροὴν του ἐπὶ τῆς Χώρας μας, ἥτις διὰ τῆς συμφωνίας τῆς Πιάτσας ἐτέθη ὑπὸ τὴν Δυτικὴν ἐπιρροήν. Πέριστοι δὲσι Διημέσιοι ἄνδρες, ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν αὐτοπροβολὴν των, παρασύρονται πρὸς μὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην πλευράν, λησιμονοῦντες τὴν Ἑλληνοκοινωνικὴν ἀποστολὴν των, ἐπαγγέλλονται τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς Δημοκρατίας, συμμαχοῦντες μὲ τὸν μαύρον ἢ κόκκινον φασισμόν, λησιμονοῦντες, ὅτι ἡ πραγματικὴ Δημοκρατία, ἡ «γαλανόλευκος» διὰ τοὺς Ἑλληνας, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὀρθοποδῇ σὲ ὁποιοδήποτε ἀπὸ τὰ ἀντιδημοκρατικὰ αὐτὰ δάθρα καὶ ἂν στηριχθῇ. Εἰδικότερον, ὡς πρὸς τὴν συμφωνίαν τῆς Πιάτσας, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀναφέρω καὶ δύο γεγονότα ποὺ ἀποδεικνύουν, ὅτι οἱ ἀποδεχθέντες αὐτὴν ἐπισήμως, ἀπεισιχμὸς δὲν τηροῦν. 1) Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐνῶ κατὰ τὸν συμμοριτοπλαῖον οἱ κομμουνιστὰς ἐφωδιάζοντο μέσῳ βουλγαρικῶν συνόρων μὲ ὀπλισμὸν ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μπλόκ, ὁ Γ.Ε.Α. Γ. Στράτος, ἐκάλεσε τὸν Ἀγγλὸν Στρατηγὸν Ρόλλινγκς καὶ τοῦ ἐπέδειξε ὀπλισμὸν ἀγγλικῆς κατασκευῆς, νεωτάτου τύπου διὰ τὴν τότε ἐποχὴν, ὁ ὁποῖος διωχεύετο καὶ μέσῳ Γιουγκοσλαβίας. 2) Κατὰ τὴν ἐγκληματικὴν κατὰ τῆς Κύπρου ἐνέργειαν τοῦ ὑπὸ τὸν Ἀμερικανὸν παρασυρθέντος Ἰωαννίδη, ὡς ἀνέγραψαν Γαλλικὰ Φύλλα, τὸσον ὁ Προσβετὴς τῆς Γαλλίας, ὅσον καὶ ὁ τῆς Ρωσίας, προσέφεραν εἰς τὴν Ἀγρυρὴν πολεμικὸν ὀπλόν. Αὐτὸ πᾶν καταπλήσσει τὸν ἀναγνώστην, εἶναι τὸ τελευταῖον βιβλίον «Κύπρος — ἀναζητήσεις ἐνὸς Συντάγματος»

«ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ», ΣΕΛΙΣ 8

φνητῇ καὶ δὲν ἔχει διασπαρθεῖ τόσο ἀνέρα καὶ μεθεδικά, ὅσο ἡ ἀντίστασις τοῦ Λαοῦ μας τὸ Δεκέμβριον τοῦ 1944».

Ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔγραφε ὁ «Ριζοσπάστης» θὰ ἔλεγε κανεῖς, δὲν εἶχε γεννηθῇ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ὅτι μὲ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν, ὁ ἡμιεραλιστὴς Σκόμπυ μὲ Ἀγγλους, Νεοζηλανθοὺς, Αὐστράλους καὶ Ἰνδοὺς, ἀσκετοὶ τὸν ὅποιον ἀφῆσαν τὸ ἰδεῶδες τῆς ἐλευθερίας τῶν Λαῶν, τὰ κόκκαλά τους ἐδῶ, ἤλθε συμφωνήτων ὢλων τὸν τότε κατὰ τοῦ Ἀξονος Συμμάχων, ἠρθε τὸν Ρώσων ἐξαιρουμένων, νὰ κατακτήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ ἔρχε ἀντιμέτωπο τὸν Ἑλληνικὸ Λαόν. Τώρα, πὺς συνέβη στὸ πλεῖρό του νὰ πολεμήσουν «ἐνάντια» στὸ Λαὸν Ριμινίτες, Ἐθνοφρουροί, Σόματα Ἀσφαλείας, Χίτες, εἶναι κάτι ποὺ μόνον ὁ «Ριζοσπάστης» καὶ οἱ σύντροφοί του ὑπορῶν νὰ τὸ ἐξηγήσουν στοὺς ἀδιόρθωτους Ἑλληνας οἱ ὅποιοι δὲν ζηλεύουν τοὺς Ἑσθονοὺς, Λεττονοὺς κ. ἄ. στερηθέντας τὴν ἀνεξαρτησίαν των Λαῶν.

Τὴν ἐπομένην τοῦ προαναφερθέντος δημοσιεύματος τὸ «Ριζοσπάστης», τὴν 5.12.1975, ὁ ἱστορικὸς λογοτέχνης Π. Κάγιας, εἰς ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν «Ἐλεύθερον Κόσμον» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀριστερὰ καὶ τὸ 1821», ἔγραφε : «...Ἡ ἐπανδράσις τοῦ '21 ἦταν ἐθνικὴ καὶ οὐ κοινωικὴ, ὅπως δυστυχῶς ἔχουν κατορθώσῃ νὰ ἐπιβάλλουν οἱ κομμουνιστὰς ἐνόντες εἰς τοὺς συμφώνους τοὺς Σλαβούς καὶ τοὺς Τούρκους, οἱ ὅποιοι εἰς τὰ διεθνή συνέδρια τῆς Ἱστορίας, μᾶς ἀρνοῦνται τὴν ἐθνικότητα καὶ μᾶς χαρακτηρίζουν «σὺν ἐτερόκλητῇ πλῆθους». Λαὸν κατασπλιάδων, ποὺ μίαν ἡμέραν τοῦ 1821 ὄρισαν μὲ τίς τσουργάνας ἐναντίον τῶν πλουσίων Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, μὲ μοναδικὸν σκοπὸν νὰ γεμίσουν τὴν κοιλιὰ τους» (Συνέδριον Ἱστορίας 1973 ἐν Βουκουρεστίῳ).

2) Τὴν 16.1.1976 παρουσίᾳ τοῦ ἱατροῦ κ. Κουσουλάκου, ὁ ἐ.κ. πτέρρχος κ. Παπασπύρου ἐκ Λεσβείας, εἰς σχετικὴν συζητήσιν ἀνέφερεν, ὅτι ὁ ἐπίσης ἐ.κ. πτέρρχος κ. Σ. Διαμαντοπούλος αἰγμάλως παλέμου τοῦ στρατοπέδου Μουσιπόργκ τοῦ Μονάχου, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ Πάττον, ἦκουσε εἰς Σχολεῖον τοῦ Μονάχου ὅπου συνεκentrώνοντο οἱ Ἑλληνας τοῦ Νταγκό, τὸν Ν. Ζαχαράδην γὰρ λέγει, ὅτι τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα ὑπῆρξε σφάλμα. Μετὰ δύο ἡμέρας, ἀμερικανικὸν αὐτοκίνητον τὴν μετέφερε στὸ Παρίσι. Ὁ τότε ἀκόλουθος προσβείας Ναύαργος Μ. Ματθαῖος, τὸν τακτοποίησε εἰς ἀεροπλάνον δι' Ἀθήνας εἰς θέσαν τὴν ὅποιαν ὑπεχρεώθη νὰ παραχωρήσῃ στρατιωτικὸς ἔχων ἔγγραφον προτιμήσεως, Ἀ' δηλαδὴ προτεραιότητος ἐναντι καὶ πρωτοπουργοῦ ἀκόμη.

3) Τέλος Θεβρουαρίου 1976, εἰς δημοσίευσιν ἀναμνήσεών του εἰς τὴν «Ἀυγὴν» ὁ κ. Δ. Παρτσολίδης ἀναφέρει, ὅτι τὸν Ἰανουάριον τοῦ ἔτους 1950, ὁ Στάλιν εἶπεν ὅτι μετὰ τὸν Δεκέμβριον δὲν ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλειφθῶν τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ νὰ τὸν συνεχίσουν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, στὴν ὑπαιθρον. Ἀντιθέτως ὁ γραμματεὺς τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Ε. (ἐσπ.) κ. Χρ. Δρακόπουλος εἰς τὸ τελευταῖον Συνέδριον εἶπεν ὅτι : «ἔγινε λάθος ἐπιλογὴ στὴν περίοδον τοῦ 1946, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἐξαντληθῶν ὅλα τὰ περιθώρια παρὰ τὴ φοβερὴ μονόπλευρη τρομοκρατία, γὰρ μίαν ἀρχὴ καὶ βασανιστικὴ πορεία καὶ ἐξέλιξιν χωρὶς ἐμφύλιον σύγκρουσιν».

4) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν ξένον καὶ Ἑλληνικὸν Τύπον χωρὶς νὰ διαφυσθῇ, ὅτι τὸ Κ.Κ. ἐξ. λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ρωσίαν τριάντα ἐκατομύρια δραχμῶν μηνιαίως τὸ δὲ Κ.Κ. ἐσ. τρία ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν καὶ ὅτι ὁ Ἰπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν μας διεμαρτυρήθη εἰς τὸν Ρώσον πρεσβευτὴν διὰ τὴν ἐπισκεψὴν του εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ κόμματος. Εἰς τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς δικτατορίας Βουλῆς εἶχον ζητήσει νὰ γίνῃ ἐλεγχος τῶν εἰσδημιῶν τῆς Ε.Δ. διότι κατὰ πληρωρίαν ἐχρηματοδοτοῦτο ἀπὸ τοὺς ἐμπορικῶς συναλλασσόμενους μὲ τὸ ἀνατολικὸν μπλόκ, εἰς δὲ τὴν σημερινήν, ἡ Φ.Δ.Ε. ἐξήγγειλε ἐγγράφως τὴν 19.2.76 τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος ὡς πρὸς τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν κοιμητιῶν διότι λέγεται ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἐλλογὰς ἐκλέβεν χρήματα ὀρισμένων ἐξ αὐτῶν ἀπὸ κόμμα χώρας μέλους τοῦ ΝΑΤΟ.

(Κατὰ δημοσίευσιν τοῦ συν/χου ἐ. ἀ. Χονδροκούκη εἰς τὴν «Ἐλευθεροτυπία» ὁ Παναγιώτης ἐπαρκεῖται νὰ βοηθῇ οικονομικῶς ἀπὸ τὸ Σοσιαλιστικὸν Κόμμα τῆς ἰδίας χώρας διὰ τὴν κίνησιν του καὶ ἐκδοσιν Περιδικίου).

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ)

ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1977

καυτα θεματα του σημερα

ΔΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Μιὰ ἀναφορὰ - πρόκλησι πρὸς Ἀνωτάτην Ἐμπορικὴν

ΕΧΟΜΕΝ ὑπ' ὄψιν ἀναφορὰν τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Α.Σ. Ο.Ε.Ε. κ. Α. Βλάχου, πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Ἀνωτάτης Ἐκπαίδευσως. Καταγγέλλει, δι' αὐτῆς, ἐναντίον του σκευωρίαν, ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως κ. Α. Δανοπούλου καὶ τοῦ βοηθοῦ του κ. Π. Κολιτσίδα, ἐπειδὴ, ὡς γράφει, ἡ ἐντιμότης του, ἀποτελεῖ ἐμπόδιον εἰς προσωπικὰ ὀφέλη. Σκοπὸς των, προσθέτει, εἶναι ἡ ματαίωσις τῆς μονιμοποιήσεως του, ἣδη δὲ τὸ σχέδιόν των ἔχει προωθηθῇ εἰς σημεῖον ὥστε νὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ Ἰπουργεῖον Παιδείας, πρὸς ὑπογραφήν, ἀπόλυσίς του, χωρὶς νὰ τοῦ ἔχῃ κοινοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἱατρειασκοῦ Συμβουλίου, ὅπως κατὰ τὸν νόμον ἐπιβάλλεται. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ περιέλθῃ εἰς ἀδυναμίαν ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων. Αὐτὰ διαλαμβάνονται, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, εἰς τὴν ἀναφοράν. Καὶ πιστεύομεν, ὅτι ἣδη θὰ ἔχουν ἐξετασθῇ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Ἀνωτάτης Ἐκπαίδευσως καὶ ὅτι θὰ ἔχει κινηθῇ ἡ διαδικασία διερευνήσεως. Διότι, ἄλλως, θὰ ἦτο ἀνίκουστον νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ὑπόθεσις τὴν προσχεδιασμένην ἐξέλιξιν. Στοιχειῶδες πνεῦμα Δικαιοσύνης ἐπιβάλλει τὴν λήψιν μέτρων. Ἀλλοίμονον, ἐὰν ἔνας ὑπάλληλος, διὰ τοὺς λόγους, ποὺ καταγγέλλονται, ἐρορίπτετο εἰς τὸν δρόμον ἐπειδὴ αὐτὸ θὰ ἦτο ἡ ἐπιθυμία ἡ τὸ συμφέρον τοῦ οἰουδήποτε κ. πρυτάνεως, ὁ ὁποῖος ἡμπορεῖ νὰ διοικῇ τὴν Σχολήν, ἀλλὰ δὲν ἡμπορεῖ νὰ παραβιάζῃ τοὺς νόμους. Ἀναμένομεν, λοιπόν, ἀπευθύνον ἀπάντησιν. Καί, πρὸ παντός, ἀποτροπὴν τοῦ κραυγαλέου σκανδάλου, μὲ τὸ ὅποιον θὰ ἰσοδυνάμῃ τυχὸν ἀπόλυσις. Μάλιστα δὲ ἀπόλυσιν ἐξ ὑφαρπαγῆς...

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΗ παραπλεύρως ἀναφορὰ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς κ. Α. Βλάχου θέτει ἓνα μεγάλο πρόβλημα. Θὰ περιμένουμε...

Πρὸς Θεοῦ! δὲν εἶναι ἀντιστασιακὸ βιβλίον

Τυπώνεται:

Οἱ 900 τῆς Χούντας

Γράφει ὁ ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ 900 «νεοαντιστασιακοί» - ἄλλοτε ἢ «κεφαλῇ», ἢ «οὐρᾷ» καὶ ἢ «μέσῳ» τῆς 21ης Ἀπριλίου - ποὺ σήμερα παρουσιάζονται καὶ σὺν Ἡρακλεῖς τῆς ...Δημοκρατίας!!!

- Κείμενά τους καὶ φωτογραφίες
- Δηλώσεις καὶ δεξιώσεις
- Δάνεια, αἰτήσεις καὶ κομίνες καὶ πολλὰ ἄλλα... δημοκρατικοαντιστασιακά!

Ἔτσι, γὰρ νὰ θυμώραστε...

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΕΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1977

ΑΠΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ

15

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ

ΝΕΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΜΕ 16

ΣΕΛΙΔΕΣ

• ΜΟΝΙΜΗ ΣΕΛΙΔΑ
... ΝΕΟΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΩΝ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

• ΤΙ ΕΚΑΝΕΣ ΣΤΗΝ
ΕΠΤΑΕΤΙΑ
ΜΠΑΜΠΑ;

ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ

• Ο Κ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ
ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΑ ΤΟΥ
ΑΠΟ ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ

• ΟΤΙ ΕΜΕΙΝΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑ
Η ΠΡΩΤΗ ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

• ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

«ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ», ΣΕΛΙΣ 9

και για σενα και για οθλους

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ: 33 χρόνια ζωγραφίζει με κομμένα χέρια!

ΣΤΙΣ 4 ΟΚΤΩΡΙΟΥ το 1944 ένας γερμανικός όμιλος σπερδσε από τον δωδεκάχρονο τότε Σοφοκλή Χρήστου το ένα μάτι και τα δυό του χέρια και γέμισε συγχρόνως το σώμα του από θραύσματα, τα οποία σημάδεψαν άκοιμα το κορμί του.

Αυτό το γεγονός, εκείνη τη στιγμή, στα μαύρα χρόνια της δεχόμενης, δεν είχε καμιά ιδιαίτερη σημασία, για

τόν δούλοπον κόσμο, γιατί κάτι τέτοιο ήταν συνηθισμένο τότε.

Συγχρόνως όμως η Φεία Πρόνοια ή η Φύσις ή κάτι το πολύ πιο δυνατό από κάθε τι ανθρώπινο, προέκρινε τον νεαρόν Σοφοκλή με ένα σονδαλιό τάλαντο, το τάλαντο του ζωγράφου.

Ο ίδιος μας λέγει ότι μία άπιαστη «εσωτερική δύναμη» τον έσπρωχνε

να εκδηλώσει ό,τι ησθάνετο μέσα του, πάνω στο χαρτί και αργότερα πάνω στο τελλάρο.

Κι' έτσι έρχεσε να πιάσει την μικρή του πέννα με τα άκρα των άκρωτηριασμένων χεριών του, και με αυτήν να αρχίζει να γρατσουνάει σιγά - σιγά πάνω στο χαρτί, από το κρεβάτι της 'Εταιρείας 'Αναπήρων Παίδων σε ηλικία 13 χρονών.

ΓΡΑΦΕΙ Ο Θ. ΜΑΚΡΗΣ

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ είχε γίνει εκείνη τη στιγμή. Ένας νέος μετουσιωνόταν σε τέχνη. Η δε τέχνη άποκοιούσε έναν άξιο υπηρέτη της.

Αυτός παρասυρμένος από την όμορφη πού συνάντησε στην πρώτη του έπαφ με την τέχνη συνέχισε να εργάζεται, ακούραστα, αδιάκοπα.

Έρχεσε να παρουσιάσει δειλά - δειλά τα πρώτα του έργα. Κατόπιν δίνει εξετάσεις και εισέρχεται στη σχολή Καλών Τεχνών του Πολυτεχνείου, την οποία θα τελειώσει αίσια και θαδίζοντας σιγά αλλά σταθερά στους δρόμους της ζωγραφικής φτάνει μέχρι εδώ που είναι σήμερα. Ένας διάσημος, παγκοσμίως γνωστός και ένας επιτυχημένος σύζυγος, πατέρας και έπαγγελματίας.

Ερωτώ αυτόν να μας πει ώριμα πράγματα για το έργο του, το μονοπάτι που ακολουθεί μέσα στα τόσα πολλά της ζωγραφικής και για το από που αναζητά τις ηγέτες έμπνευσής του.

Και μας λέγει:

— Είμαι απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών. Ακολουθώ μία ιδιική μου τεχνική και δεν ακολουθώ καμιά σχολή ζωγραφικής κι αυτό επειδή δεν θέλω να θριαμβώμαι με δεμένα χέρια σε πατημένα μονοπάτια, αλλά να εκφράζω με τρόπο έντελως δικό μου την δύναμη και τις άνηρχιες που αισθάνομαι.

— Παρ' όλα αυτά τα έργα σας δείχνουν ότι είσθε νατουραλιστής.

— Έτσι γιατί στη φύση βρίσκω μία διέξοδο, γιατί η φύση εκφράζει τη σύνθεση, εκφράζει το χρώμα, τα εκφράζει όλα, άρκει μόνο να έξεις να δουλέψεις την ύπαιθρο.

Έδώ εγώ θα έλεγα ότι σε αυτό έχει έμπνευση και το ότι γεννήθηκε και μεγάλωσε στα γεμάτα λυρισμό στενά δρομάκια της Πλάκας με τις άνεξαντλητες ηγέτες έμπνευσής για τον κάθε καλλιτέχνη.

— Κύριε Χρήστου τι ύλικα χρησιμοποιείτε στην δουλειά σας και γιατί ακολουθείτε αυτή την ατομική τεχνική σας;

— Δουλεύω φως - σκιά, δηλαδή μαύρο - άσπρο, επειδή θέλω να δώσω τα θέματα όπως ακριβώς είναι, το νερό, νερό, και την πέτρα, πέτρα. Μοναδικό μου όργανο είναι η πέννα μου και δεν χρησιμοποιώ καθόλου λάδι και χρώματα.

— Βέβαια αυτό θα είναι πιο δύσκολο για σας;

— Ναι, όμως είναι πολύ καλύτερο από το να χρησιμοποιώ χρώματα, γιατί το άσπρο - μαύρο σε προβληματίζει, προσπαθεί να αποδώσει το κόκκινο, το πράσινο, το μπλε με φως - σκιά, αλλά τελικά αισθάνεσαι μία φοβερή ευχαρίστηση αποδίδοντας κάτι τέτοιο.

— Τι άλλο θα μας πείτε για το έργο σας;

— Δεν θέλω να μιλάω γιά μένα και το έργο μου... Αυτό που θέλω να προσφέρω στην κοινωνία σαν τέχνη δεν έχω ακόμα τον τρόπο να το φτιάξω, αλλά και με αυτά που έχω κάνει νομίζω ότι κάτι δίνω στην κοινωνία και στο μικρό παιδάκι ακόμα. Νομίζω ότι και εγώ και ο Θέμελης και άλλοι πολλοί όμοιοι μας έχουμε στήσει τον όρον αναπληρ. Αναπληρία για μέ

«ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, που την καθήκοντα έννοια της απάρεσής τους, δε μπορούμε να τη διακρίνουμε καθαρά, παρά μόνο τη στιγμή που όλα συμβαίνουν για να τη καταστρέψουν. Κι ακριβώς εδώ είναι που γίνεται ολοφάνερα η τάση της Μοίρας, μιας μοίρας, που επιμένει να ζυμώνει με τραγικά περιστατικά τη ζωή των μεγάλων ανθρώπων. Δουλεύει τις δυνάμεις της πάνω στους πιο σκληρούς, δοθέντες ιστορικά στη σχέση τους παρόλογα συμβάντα, επιποάζει το περιουσιώ τους, τους φράζει το δρόμο, όσπον τους άσφαλώνει και τους κάνει να σταθούν άκλόνητοι στη θέσι που τους πρόκει. Παίξει μαζί τους, παίξει βίως ένα θείο παιχνίδι, γιατί διι ζήσεις σου γίνεται κέδος. Όλοι, σχεδόν, οι δυνατοί του κόσμου του, δεχτήκανε από τη Μοίρα μια τραγική ζωή κι από την τραγική αυτή ζωή γεννηθήκανε τ' άριστοτεργήματά τους».

Σ. ΤΣΕΒΑΙΧ

ας για το μέλον; Θα ακολουθήστε την ίδια τεχνική ή θα καθιερώστε κάτι άλλο;

— Θέλω να φτιάξω ένα άτελιέ να κλειστώ μέσα και στα χρόνια που μου μένουν να εκδηλώσω αυτή τη δύναμη που εγώ αισθάνομαι. Γιατί το μέχρι τώρα έργο μου, ο κόσμος που δεν με έβριε, το θεωρεί άπιαστα δυνατό, αλλά για μένα είναι κάτι το άπλο. Προς το

παρόν δεν σκέφτομαι να αλλάξω τεχνική.

Έδώ έρχεται η γυναίκα του, μία όμορφη νέα γυναίκα, που συγκρίνοντας την με τον άντρα της, βλέπει όλην την όμορφη της ύλη και του πνεύματος διάχυτη μπροστά σου.

Την ρωτώ αν θέλη να μου πει κάτι για τον άνδρα της, για τη ζωή του, το έργο του.

Έφου στην αρχή διάσσε λίγο, κατόπιν μου είπε:

— Είμαι περίφανη που είμαι γυναίκα του. Είναι αξιοθαύμαστος. Όταν τον γνώρισα για πρώτη φορά και έμαθα πως είναι ζωγράφος, έπεσα από τα σύννεφα. Έχει φοβερή δύναμη και όταν δουλεύει χάνονται τα πάντα γύρω του. Άγαπάει πολύ τη δουλειά του και θα ήθελε να την έμφυση και σε άλλους νέους που διψούν για ζωγραφική, για να γίνουν σαν κι αυτόν.

Αυτός, ενώ εκείνη μιλά, αφήνει το βλέμμα του να περιφέρεται, ίσως σε παλιές εύτυχιμένες, ώριμες στιγμές.

Από αυτό το όνειροπόλημά του τον συνεφέρνω εαφνικά ρωτώντας τον να μας πει κάτι σχετικά με τους νέους ζωγράφους και γενικά καλλιτέχνες και το πολιτιστικό κίνημα στην Ελλάδα.

— Οι νέοι, λέγει, πρέπει να δουλεύουν σονετα και να μην επιζητούν την εύκολη δουλειά. Η τέχνη τους πρέπει να είναι πραγματικός αγώνας για την άνοδο της κουλτούρας στον τόπο μας και όχι άποκλειστικά για να τσεπάνουν λεφτά.

Εμφανικά η κ. Χρήστου παίρνει μέρος στη συζήτηση λέγοντας ότι η πολιτιστική κίνησι στην Ελλάδα βρίσκεται ακόμα στα σπάρνα και ούτο διότι το κράτος δεν παρέχει τις δυνατότητες στους νέους να εξελιχθούν. Πρέπει όπωσδήποτε η πολιτεία να φροντίσει γι' αυτό.

Συμφωνούμε κι οι δύο μας μαζί της και γώ βλέπω πόσο έμπνεασμένη είναι αυτή η γυναίκα από τον άνδρα της και πόσο θαθεία τον νοιώθει.

— Κύριε Χρήστου, τον ρωτώ, σκέπτεσθε μήπως να κάνετε καμιά έκθεση τώρα κοντά;

— Αυτό θα γίνει, μου λέει, μόνον εάν μου το ζητήσει κάποιος μεγάλος έκθετης ή εάν η 'Εθνική Πινακοθήκη δεχτεί κάτι τέτοιο. Προς το παρόν εργάζομαι σκληρά και οδηγώ την μία από τις τρεις κόρες μου, την πιο μεγάλη - είναι πέντε ετών - στα πρώτα της βήματα στη ζωγραφική, γιατί έχει πραγματικά ταλέντο.

Αυτός είναι περίπου ο Σοφοκλής

Χρήστου. Αυτός που Εκκινώντας έναν αγώνα μέσα από τον τομέα της τέχνης που λέγεται ζωγραφική, με μοναδικό του εφόδιο, τη θέλησή του, με δίχως δάκτυλα, με ένα μπί, έφερε με την τεχνική του, αληθινή επανάσταση στον χώρο της ζωγραφικής.

Χωρίς να κατηγορή κανέναν συνάδελφό του, είτε είναι κλασικός, είτε μοντερνιστής, είτε ιμπρεσιονιστής, είτε, είτε... ακολουθεί ένα δικό του δρόμο, το άσπρο - μαύρο, το φως - σκιά, και λέει και έχει καρφώσει το πενάκι του στα κομμένα χέρια του ζωγραφίζοντας, δημιουργεί, μαζεύει εικόνες από τη φύση και συνθέτει κομμάτια απ' αυτήν, ακριβώς όπως είναι. Αναζητά το ώριο μέσα στη πραγματικότητα και το δίνει άποφιο, καθαρό όσον ακριβώς είναι.

Είναι τιμή για την Ελλάδα που έβγαλε μέσα από τα σπλάχνα της έναν τόσο σπουδαίο ζωγράφο, ο οποίος έχει διδάσει σε Σχολές Καλών Τεχνών 'Αμερικανικών Πανεπιστημίων, που πίνακές του στολίζουν τον Λευκό Οίκο στην 'Αμερική και που σε κάθε του έκθεση τα έργα του, οι πίνακές του, γίνονται άναρπαστα.

Τό χέρι του - μα αλήθεια ποιά χέρι - ή καλύτερα αυτό το βείο που κινεί το πενάκι του άποτυπώνει θαύματα πάνω στο τελλάρο, που για να τα άπολαύσεις πρέπει να καθίσης να τα παρατηρής με τις ώρες.

Έχει προικιστεί με τη δύναμη της δημιουργίας ενός Μιχαήλ Άγγελου και έχει γαλουχηθεί με τις ικανότητες του Θεοδία και του 'Ικτινίου κάτω από το έργο των όποιων - την 'Ακρόπολη - μεγάλωσε.

Ο κ. Χρήστου αυτή τη στιγμή είναι ένας πετυχημένος, διάσημος ζωγράφος, που οι πίνακές του έχουν γίνει γνωστοί σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης. Άπότε όμως παραμένει ένας άπλος άνθρωπος, ένας πιστός υπηρέτης της τέχνης, με ακριβή ραντεβό μαζί της και ένας τέλειος οικογενειάρχης. Η ζωή του και το έργο του θαδίζουν πάντα μαζί, και το ένα έρχοταν να συμπληρώσει το άλλο ώστε να δημιουργηθεί μέσα από πραγματικά αντίεσι συνθέσεις ένας άνθρωπος πιο δυνατός κι από τη μοίρα του. Και αυτές είναι οι Ζωγράφος Σοφοκλής Χρήστου.

Κλείνοντας θα ήθελα πολύ να εύχαριστήσω τον Σοφοκλή Χρήστου για τις λίγες ώρες που μου χάρισε από τον πολύτιμο χρόνο του για να μου δώσει αυτή την συνέντευξη.

"Ετσι, για να θυμώμαστε..."

ΛΕΤΕ;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α

Αριθ.Πρωτ. 23032

Έν Θεσσαλονίκη 22 'Απριλίου 1970

Π ρ ο ς

"Απαν τó 'Ανώτερον, Βοηθητικόν Διδακτικόν καί Διοικητικόν Προσωπικόν του Παν/μιού

Έ ν τ α υ θ α

"Εχομεν την τιμήν να άνακοινώσωμεν ύμιν ότι την

Κυριακήν 3ην Μαΐου έ.έ. καί ώραν 7 μ.μ. έν τη Μεγάλη Αίθου-

ση Τελετών του Πανεπιστημίου θά λάβη χώραν πανηγυρικός έορτα-

σμός επί τη τρίτῃ έπετειῳ της 'Εθνικής 'Επανάστασεως της 21ης

'Απριλίου 1967. Μετ'είσηήγησιν του κ.Πρυτάνεως θά όμιλήση ο τα-

κτικός καθηγητής του 'Εμπορικού Δικαίου της Σχολής Νομικῶν καί

Οικονομικῶν 'Επιστημῶν κ.Κων/τίνος Παμπούκης μέ θέμα:

"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗ ΕΥΗΜΕΡΙΑ"

Παρακαλοϋμεν ύμᾱς ὅπως παραστήτε.-

Μετά τιμής

Ο Πρύτανης

Γ.Κ.ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

"Όταν ή...άντίστασις έγινε με διάλεξι ύπέρ της 21ης!

ΠΙΟΤΕ, ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ, θα γλυτώση ή λεγομένη αντίστασις από τους αντίστασιακούς; Πότε θα τερματισθ ή άνοικονόμητος λίθελος έναντίον της κοινής νοημοσύνης, ο όποιος, άουστόλως, έκμεταλλεύεται τα πάντα; Κομπάζει, αήνης, τελευταίως, ως...άντιστασιακός και ο καθηγητής κ. Παμπούκης. Έπικαλείται και αυτός τίλους, τους όποιους ο ίδιος κατασκεύασε και τους όποιους, με καταφανείς κακοτεχνίας, έπιτηδεύεται. Και δεν αντιλαμβάνεται, ότι καθίσταται χορηγός θυμηδίας. Διότι πολλοί, πάρα πολλοί, γνωρίζουν και ένθυμούνται τον καθηγητήν της έπταστίας Παμπούκη, ο όποιος εδρε, κατ' επανάληψιν, την έμπνευσιν, διότι την ύμολογήσιν, προσφέρων, εις την μαστροπείαν των έννοιων της έλευθερίας και της δημοκρατίας τάς πνευματικές άχυροκατασκευάς του, τον φρέσκον άέρα του και τους συνοικιακούς φραστικούς έντυπωσιασμούς του, με τάς φορτικές κολακειάς και τάς...τολμηράς εκζητήσεις. Τώρα ο κ. Παμπούκης άπέθεσε το θυμιατό και άνεκάλυψε ότι τότε εκράτη έξφορ μαχητικού δημοκράτου! Το μόνον δέ, που δεν άνεκάλυψε και δεν θα άνακαλύψη ποτέ είναι, ότι ως άκαδημαϊκός διδάσκαλος έχει κάποιαν ευθύνην. Εθθύνην, τουλάχιστον, αυτοσεβασμού.

ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1977

Το Κρητικό Κόμμα

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα)

σοβαρά άπήχσιν εις την Κρήτην. Οι βουλευται τους όποιους εξέλεγον, ήσαν έλάχιστοι και πέσαν αυτού, ούτοι εξέλέγοντο δι' ίδιων δυνάμεων και όχι χάριν της κομματικής τοποθέτησεως των Κρητών εις την παράταξιν των. Οι κ.κ. Μητσotάκης και Π. Βαρδινογιάννης, είναι Κρήτες, με δημοκρατικές ρίζας και περγαμηνάς. Στμρίζονται εις την φιλελευθεραν βενιζελικήν παράταξιν, ή όποια εξακολουθεί και θα εξακολουθή δια πολύ καιρό να διαδραματίζει βασικόν άν όχι καταλυτικόν ρόλον εις τα πολιτικά πράγματα της Κρήτης.

Υπό την σημαίαν του «Κρητικού Κόμματος» θα έπιτύχουν να συντρίψουν και την ΕΔΗΚ, άλλα και το ΠΑΣΟΚ. Έπίσης θα λάβουν όλας τάς παλαιάς λαϊκάς ψήφους, δηλαδή της έθνικοφρόνου παρατάξεως, ή όποια είναι μάλλον δυσασετημένη εις της πολιτικής, την όποιαν ήκολούθησεν ο κ. Κ. Καραμανλής. Ούτοι είναι βέβαιον ότι θα στραφούν εύχαιόστας προς τον κ. Κ. Μητσotάκη και τον κ. Π. Βαρδινογιάννην, άντι να στραφούν προς οίόδοποτο άλλο δεξιό ή έθνικοφρων κόμμα ήθελεν δημιουργηθή.

Ηδη, συνφώνως προς πάντοτε καλώς πληροφορηένους κύκλους, έξετάζεται το ένδεχόμενον της έκδοσεως μεγάλης ήμερησίας έφη-

μερίδος, ή όποια θα άπήχη τάς άπόψεις του Κρητικού Κόμματος, το όποιον βεβαίως δεν πρόκειται να πολιτευθ ή μόνον εις την Κρήτην, άλλα θα έμφανισθ με συνδυασμούς εις ολόκληρον την Ελλάδα και τούτο δια να μην χάση άρισμένα πλεονεκτήματα, προελεπόμενα εκ του έκλογικού νόμου. Δηλαδή, να μην άπώλωση το δικαίωμα έμφανίσεως εις τα ραδιοτηλεοπτικά δίκτυα κ.λπ. Η Κρήτη πάντως θα είναι το πρόπύργιον του κόμματος.

Έκτος δέ της έφημερίδος, εύρίσκεται υπό μελέτην και ή έκδοσις μηνιαίου πολιτικού περιοδικού, ύψηλής στάθμης, από των σπηλών του όποιου, θα άσκηται ή γενικωτέρα πολιτική του κόμματος.

Οι διωκθέντες καθηγηταί και οι «Ν.Α.»

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ να παραπονοϋνται οι κύριοι καθηγηταί των 'Ανωτάτων 'Εκπαιδευτικών 'Ιδρυμάτων, οι όποιοι διωκθέντες από του Ειδικού Πειθαρχικού Συμβουλίου, κατεδικάσθησαν εις διαφόρους ποινάς, δια τα όσα γράφωμεν, δι' αυτούς.

Τους δηλοϋμεν κατηγορηματικώς, ότι δεν στρεφόμεθα κατ' αυτών, διότι και ήμεις πιστεύομεν ότι άδικως και άντισυνελογικώς κατεδικάσθησαν.

Στρεφόμεθα μόνον κατά του τρόπου με τον όποιον προσπαθούν

να επανέλθουν εις τάς θέσεις των, δικαιολογούντες έαυτούς, δια την ανενεργσίαν των με το προελθόν εκ της 'Επανάστασεως καθεστώς και πολλάκις, έπικρινοντες το καθεστώς αυτό.

Δι' αυτών και μόνον τον λόγον γράφονταί τα όσα γράφονταί από των σπηλών των «Νέων Ανθρώπων». Κατά τα άλλα οι «Ν.Α.» θα είναι πάντοτε συμπαραστάται των άδικηθέντων καθηγητών των 'Ανωτάτων 'Εκπαιδευτικών 'Ιδρυμάτων της χώρας, εις την συνέπιδσιν των όποιων έξακολουθούν να είναι καθηγηταί έν ενεργεία.

ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΛΕΓΕΤΑΙ ότι, πρώην αξιωματικός άνώτερος και ισχυρός παράγων της 'Επανάστασεως άλλα άφανής, έκλήθη από άρμοδιότατα πρόσωπα, και παρεκλήθη λόγω των εξαιρετικών στρατιωτικών του ικανοτήτων, να δεχθ να επανέλθ εις τον Στρατόν, άποκαταστάμενος πλήρως και να βοηθήσιν την Κυβέρνησιν εις το έργο της, χωρίς να προσφέρει κανένα πολιτικόν αντίλλαγμα.

Ο αξιωματικός έπήγε και συνήτησεν τον άρμόδιο παράγοντα, συζήτησε ευγενέστατα μαζί του, αλλά άνήθηκε την άποκατάστασιν.

Είπε δέ χαρακτηριστικά. — Για μένα σήμερα, ο στρατός είναι πολύ μικρός για να με χωρέση. Άς μείνι με αυτούς που έχει σήμερα και που είναι πολύ ικανοί για τις θέσεις που κατέχουν.

Ηταν μία παλληκαρία απάντησις και μία πολύ αξιοπρεπής άρνησις.

Άλλα... διαφωνούμε σε ένα σημείο και νομίζουμε ότι και αυτός, άν το σκεφθ θα διαφωνήσιν με τον έαυτό του.

Ο στρατός είναι κάτι πολύ μεγάλο. Για όλους. Κανείς, μα κανείς δεν είναι μεγαλύτερος από αυτόν.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΣΟΥΛΑΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αριστοτέλους 159 — Τηλ. 8238195 — ΑΘΗΝΑΙ

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ 9-1 και 5-9

Τηλέφ. οικίας 843.339

«ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ», ΣΕΛΙΣ 11

ΥΠΟΥΡΓΟΣ της Κυβερνήσεως
Καραμανλή όταν ζούσε στην
'Αμερική ναούριζε τον υιό του
με τραγούδια του Τζεβάρ...
Λέτε; Μάλλον λέμε...

«ΝΑ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΩΝΤΑΙ και να
όδηγούνται στο Αυτόφορο δι-
σοι γράφουν συνθήματα για
τον Μάλλιο». Αυτή είναι η
ΠΡΩΤΗ διαταγή (οι έφημερί-
δες) του νέου αστυνομικού Δι-
ευθυντού 'Αθηνών. Συμφωνού-
με. 'Αλλά να ισχύει για ΟΛΑ
τα συνθήματα! Και πιστεύου-
με πως ο νέος αστυνομικός Δι-
ευθυντής θα συμπληρώσει την
ΠΡΩΤΗ εντολή του.

ΓΙΑ ΕΣΤΡΕΜΙΣΤΕΣ της Δεξιάς
όμιλει η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, η
έφημερίς των 'Αφών ΜΠΟΤΣΗ,
ή των ΑΝΘΡΩΠΩΝ
για όλους τις Ε-
ΠΟΧΕΣ! 'Αλλά η τόσο
ευαίσθητη 'Ενωσι Συντακτών
γιατί σιωπά για την ΑΚΡΟ-
ΠΟΛΙ, ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, Γερ-
μανούς και Σία; Μικρές απο-
ρίες αλλά με μεγάλη σημασία.

ΚΑΛΟΝ είναι κάποιος μεγαλο-
σχήμονας της Δημοσιογραφίας
να μην μιλά για το παρελθόν...
Γιατί κάτι θυμάμαστε από το
Γραφείο Πιπινέλη και από μια
αίτησή του, για τις Δημόσιες
Σχέσεις, στο Πανεπιστήμιο...
Αυτός θυμάται;

ΠΙΟ ΣΤΕΝΕΣ σχέσεις ζητά με
τους Βουλγάρους ο κ. Παπαλη-
γούρας.
Βρε πως αλλάζουν οι και-
ροί... Μόνο οι καιροί;

ΜΑΘΑΤΕ την νέα... έπιτυχία της
ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ. Την διαβάσα-
τε σε όλες τις έφημερίδες:
«200 έκτακτα δρο-

μολόγια προγράμ-
μ α τ ι σ ε γ ι α τ ι ς
γ ι ο ρ τ ε ς η Ο Λ Υ Μ-
Π Ι Α Κ Η». Σωπατέ... Λες
και τα έκτακτα δρομολόγια τα
διακάλυψε ο κ. Θεοφάνους με
τον κ. Βασιλειάδη... Λέτε;

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ακόμη για την ΟΛΥΜ-
ΠΙΑΚΗ. Τώρα τα αεροδρόμια
είναι εν τάξει; Πετούν οι πιλό-
τοι και τα πληρώματα, με από-
λυτη ασφάλεια; 'Η γνωρίζουν
τις ατέλειες και τις έχουν...
'Υπ' όψιν τους; Πάντως να το
σημειώσουν καλά τούτο: Κα-
νείς δεν θα τους συγχωρήσει
αύριο δικαιολογίες. Και ως θυ-
μηθούν καλά τούτο:

«Δεν είναι δυνατόν για έναν
τίμιο άνθρωπο να μην έχει δει...
αυτό που έχει δει...».
ΜΠΕΡΤΟΛΑΝΤ ΜΠΡΕΧΤ
Να το θυμούνται καλά...

ΕΛΛΗΝΑΣ εισέπραξε από την
Λόκχηντ 3.500.000 δολάρια...
Και μάλιστα 'Ελληνας Χουν-
τικός... Μά πριν λίγο καιρό
ο ίδιος ο πρωθυπουργός είχε
πει ότι όλα ήταν θαυμάσια με
την Λόκχηντ... Κανείς δεν
πήρε δραχμή... 'Αλλά μάς δι-
έφυγε... 'Ηταν 'Ελληνας του
έξωτερικού και το κακό το έ-
φτιαξε στη Νιγηρία. Σεβάστη-
κε τον τόπο του.

ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ: «'Αχρηστο το
έμβόλιο της γρίππης των χοί-
ρων». Κοίτα... Και έχουμε
πληροφορίες πως είχαν παραγ-
γελθή από 'Ελληνικό φαρμα-
κευτικό οίκο μεγάλες ποσότη-
τες για έσωτερική κατανάλω-
σι...

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ της Τραπεζής
της 'Ελλάδος γράφει στο ΒΗ-
ΜΑ για τους δύο τύπους της
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩ-
ΣΕΩΣ: Την Ε υ η μ ε ρ ι α
και την Ο ρ γ α ν ω σ ι.

Τον ξαναρωτάμε — για 5η
φορά — και δεν μας απαντά
για τους «τύπους» της Τραπε-
ζης, που χωρίς πτυνία κλπ.
φθάσανε εκεί που φθάσανε...
Και με την ευκαι-
ρία (έμεις δεν το πιστεύο-
ουμε): 'Ο υίος του κ. Πεσμα-
ζόγλου διωρίσθηκε στην Τρά-
πεζα; Και με τί μισθό;

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ώς μεριμνήση διὰ τὸν Τύπον

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΑΜΕΝ τὰ έκτρο-
πα, κατὰ καὶ μετὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ
ἀπολυθέντος ἀστυνομικοῦ Μάλλιου.
Τὴν δολοφονίαν του ἡ ἐξτρεμιστικὴ
δεξιὰ εἶδεν ὡς εὐκαιρίαν δυναμι-
κῆς ἐπιδείξεως. 'Επιβάλλεται ἤδη
νὰ ἀντιμετωπίσῃ αὐστηροτάτην τὴν
κύρωσιν τοῦ Νόμου. Καὶ ἐπιβάλλε-
ται, κατὰ προέχοντα λόγον, παρα-
δειγματικὴ τιμωρία, διὰ τὴν ἐπιθε-
σιν ἐναντίον τῶν δημοσιογράφων, ἐκ
τῶν ὁποίων ἐξ ἐτραυματίσθησαν θα-
ρύτατα.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, ποὺ δη-
μοσιογράφος γίνεται στόχος ἐπιδρο-
μικῆς μανίας ἀπὸ ἀντικεινώνικα ἄτο-
μα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνέκανα νὰ ἀντι-
ληφθῶν τὸ νόημα τῆς ἐλευθεροτυπί-
ας καὶ τῶν φορέων τῆς. Εἶναι ὅμως
ἡ πρώτη μετὰ τὴν θύματα ταυτοχρό-
νως. 'Ενῶ ἐξετέλουν τὸ καθήκον
τῶν, ἀνύποπτοι, ἐδέχθησαν ἄγρια
πλήγματα, ἀπὸ μενομένην ἀγέλην.
«Ντοπαρισμένοι» νεαροί, δηλητηρι-
ασμένοι ἀπὸ φανατισμόν, τὸν ὁποῖον
ὀλίγον ἐνωρίτερον εἶχον πυροδοτή-
σει οἱ Γεωργαλάδες, ὠρμούσαν κα-
τὰ τῶν δημοσιογράφων, με κτηνώδη
μανίαν. Εἶναι μιὰ εἰκὼν ἀποτροπια-
στικὴ καὶ ἀπαράδεκτος ἀπὸ οἰανδή-
ποτε τοποθέτησιν. Διότι δὲν εἶναι ду-
νατὸν νὰ θεωρῇται ὅτι συνιστᾷ ἰδιο-
λογίαν, ὅ,τιδήποτε σχετίζεται με
τίαν καὶ ἀποδίδει εἰς ἐπιβολὴν
τίας...

'Εν τούτοις, ἡ ἐλευθεροτυπία δὲν
ἔμπορεῖ νὰ ἀφεθῇ περισσύτερον ἀνυ-
περάσπιστος. Καὶ ἀνήκει εἰς τὴν εὐ-
θύνην καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Πο-
λιτείας ἡ προστασία τῆς. 'Αποτελεῖ
τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς Δημοκρατίας.
Καὶ εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ κεφάλαιον
τῆς 'Ελευθεροτυπίας, ποὺ ἐπλήγη
ἀπὸ τὴν βασιδουζουκισμόν. Πρόκει-
ται περὶ ἐπιταγῆς, πλέον, νὰ φρου-
ρηθῶν οἱ ἐλεύθεροι θεσμοί, ἀπὸ τὴν

μισαλλοδοσίαν τῶν ἄκρων. Εἶναι ἀ-
διανόητον νὰ γίνεταί λόγος περὶ Δη-
μοκρατίας, ὅταν οἱ δημοσιογράφοι
ἀπειλοῦνται καὶ κινδυνεύουν νὰ χά-
σουν τὴν ζωὴν τῶν ἀπὸ ἀνθρώπους
τοῦ φυράματος Γεωργαλά. 'Οφείλει
ἡ Κυβέρνησις νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὴν
ἀξίωσιν τοῦ λαοῦ, νὰ μαθαίνῃ ἀνεμ-
ποδίστως, ἐλευθέρως καὶ ἀφύδως.
Καὶ ἀποδίδει τοῦτο ἀδύνατον, ὅταν
οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸν Τύπον ἀντι-
μετωπίζουσιν κινδύνους ζωῆς, διὰ νὰ
ἐκτελέσουν τὸ ἔργον τῶν καὶ νὰ ἀντα-
ποκριθῶν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ἤδη εἰδικὰ προ-
στατευτικὰ μέτρα. Καὶ ὁ πολιτικὸς
κόσμος ἐν τῷ συνόλῳ του, εἶναι σύμ-
φωνος εἰς τὸ νὰ χαρακτηρισθῶν, με
ὅλας τὰς σχετικὰς συνεπείας, ὡς ἰδι-
ώνημον ἀδίκημα αἱ ἐπιθέσεις ἐναν-
τίον δημοσιογράφων. Πιστεύομεν ὅ-
τι δὲν θὰ εἶναι ἀντίθετος ἡ θέλησις
τῆς Κυβερνήσεως. 'Οχι δὲ μόνον
προκειμένου περὶ δικαιωπραγιῶν. 'Η
ἐλευθεροτυπία πρέπει νὰ προστατευ-
θῇ, με εἰδικὰ νομοθετικὰ μέτρα καὶ
ἀπὸ οἰανδήποτε ἐνέργειαν, ἡ ὁποία
ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τείνει εἰς περιο-
ρισμόν τῆς. 'Η παρεμπόδισις, αἰ-
φνης, τῆς κυκλοφορίας ἐφημερίδων,
μετὰ τὴν ἐπενέργειαν γνωστῶν μηχανι-
σμῶν ἢ ὁ δι' ἄλλων τρόπων ἐξα-
ναγκασμὸς εἰς οἰκονομικὴν καθέξη-
σιν εἶναι περιπτώσεις, ποὺ ἐμπί-
πτουν, ἀπολύτως, εἰς τὴν ἐννοίαν καὶ
πρακτικὴν τῆς ἐλευθεροτυπίας. Καὶ
ποὺ πρέπει νὰ περιληφθῶν εἰς τὰ
εἰδικὰ μέτρα, τῶν ὁποίων εἶναι ἄ-
μεσος ἀνάγκη. 'Η Δημοκρατία, ἐπὶ
τέλους, ὀφείλει νὰ συλλάβῃ τὸ πρό-
βλημα τῆς. 'Οφείλει νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ
τὴν παθητικότητά. 'Οφείλει, νομο-
θετικῶς, νὰ μεριμνήσῃ, διὰ τὴν αὐ-
τοάμυνάν τῆς. Εἶναι ὁρος ὑπάρ-
ξεως...

ΑΠΟ ΧΕΡΙ ΣΕ ΧΕΡΙ Η ΜΑΧΗ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΑΣ τελει υπό διωγμόν. 'Ο-
πως ἤδη κατηγγείλαμεν, ἀποκρύπτεται συ-
στηματικῶς, ἡ δὲ φθάνει καθόλου, εἰς τὰ
περίπτερα. 'Εντολαὶ σκοτεινῆς σκοπιμότητος,
ἐκπορευόμεναι ἀπὸ ἰδιοτελεῖς καὶ τρομοκρα-
τικὰς διαθέσεις, εἶναι φανερόν, ὅτι κατευθύν-
ουν ὀργανωμένην ἐπίθεσιν, ἡ ὁποία δὲν
στρέφεται, ἀπλῶς, ἐναντίον τῶν «Νέων 'Αν-
θρώπων», ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐλευθεροτυπίας, εἰς
τὴν ἐννοίαν τῆς ὁποίας προέχουσιν θέσιν ἔχει
ἡ ἀνεμπόδιστος κυκλοφορία.

'Επισημάναμεν τὴν περίπτωσιν. Καὶ διε-
μαρτυρήκαμεν. Οὐδεμία ὅμως ἀποτελεσματι-
κὴ ἀντίδρασις ἐξεδηλώθη. Καί, ἀπὸ ὀρισμέ-
νης σκοπιᾶς, ὑπάρχει γενικωτέρα ἐξήγησις.
Οἱ «Νέοι 'Ανθρώποι» ἔχουν ὡς προορισμόν
τῶν τὴν 'Αλήθειαν καὶ τὴν ὑπεράσπισίν τῆς.
Τὴν φοβοῦνται καὶ τὴν μισοῦν. Καί, ἐπομέ-
νως, δὲν ἔχουν λόγον νὰ ἐνδιαφέρονται, διὰ
τὴν δικαιοσύνην τῆς ἐλευθεροτυπίας, εἰς τὸν
τομέα τῆς ἀκωλύτου ἐνημερώσεως. 'Αντιθέ-
τως, μάλλον με εὐχαρίστησιν βλέπουν τὴν
πολεμικὴν.

ΕΧΟΜΕΝ ὅμως ἡμεῖς λόγον νὰ ἀγωνισθῶ-
μεν ἐναντίον τῆς πρωτοφανοῦς τακτικῆς. Εἰ-

δοποιοῦμεν καὶ πάλιν, ὅτι θὰ ἐξαντλήσωμεν
ὅλα τὰ μέσα τῆς νομιμότητος. 'Αλλὰ καὶ ὅτι
θὰ ἀμυνθῶμεν με ὅλας μας τὰς δυνάμεις. Θὰ
ἀμυνθῶμεν, διότι πιστεύομεν, ὅτι, τοιοῦτοτρό-
πως, προσφέρομεν ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν Δημο-
κρατίαν. 'Επιταγὴ τῆς εἶναι ἡ ἐλευθερία τῶν
ἰδεῶν, ὁ ἀντικειμενικὸς καὶ καλόπιστος ἔλεγ-
χος, ἡ πληροφόρησις, ἐπὶ τῶν ἀκριβῶν γεγο-
νῶτων, χωρὶς τὰς παρενεργείας τῶν ποικί-
λων σκοπιμότητων. 'Επιταγὴ τῆς εἶναι τὸ δι-
καίωμα τῶν πολιτῶν νὰ μανθάνουν καὶ νὰ
διατυπώνουν τὰς σκέψεις τῶν. 'Επιταγὴ τῆς
εἶναι ἡ ἰσονομία καὶ ἡ χρησιμοποίησις ὁμοίων
κριτηρίων, δι' ὅλους καὶ ἐν προκειμένῳ ὁ-
μοίων διὰ τὰ συγκροτήματα, ποὺ ἐπάσαν οἰ-
κονομικὴν ἐλεφαντίασιν, κατὰ τὴν ἐπταετίαν,
θηλάζοντα μετὰ τὴν προδοσίαν καὶ ὁμοίων διὰ
τὴν ἀγνήν, ἀνόθευτον καὶ ἐντιμὸν δημοσιο-
γραφικὴν προσπάθειαν. 'Επρεπε τὰ πρῶτα
νὰ εἶχον ὑποστεί τὴν κύρωσιν τῆς Δικαιοσύ-
νης. Καὶ ἔχομεν καταντήσει, νὰ εἶναι αὐτὰ,
ποὺ νὰ ζητοῦν τὴν κάθαρσιν! Τουλάχιστον,
δὲν δικαιούνται ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι φιλο-
δοξίαν τῶν ἔχουν νὰ ὑπηρετήσουν τὸ γνήσιον
δημοκρατικὸν συμφέρον, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπεδί-
ωξαν ἐξαρτήσεις, αἱ ὁποῖαι στηρίζονται μόνον

εἰς τὸ ἠθικὸ καὶ ψυχικὸν ἥρωισμόν τῶν, νὰ
μὴ συναντοῦν, εἰς τὴν προσπάθειάν τῶν, τὴν
μεθοδολογίαν τῆς βίας, ποὺ πλήττει, καιρίως,
κάθε ἐννοίαν ἠθικῆς, δικαίου, ἐλευθερίας;

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ, ὁσονδήποτε θεμελιωμένον εἰς
τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν 'Ηθικὴν τοῦ δημο-
σίου βίου, γνωρίζομεν, ὅτι τὸ ἐρώτημα θὰ
μείνῃ εἰς τὸ κενόν. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπευθυνό-
μεθα εἰς τὸν λαόν, εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.
'Εάν, ὅπως πιστεύομεν, πράγματι, ἔχουν συ-
νειδητοποιήσει τὰ δικαιώματά τῶν ἐάν πι-
στεύουν, ὅτι ἡ ἐλευθεροτυπία δὲν ἔμπορεῖ νὰ
ὑπάρξῃ μέσα εἰς τὴν λαβίδα τῶν ἰδιοτελειῶν
ἐάν θέλουν νὰ ἔχουν ὄργανον ἀληθινῆς δημο-
σιογραφίας ἐάν αἰσθάνονται ἀσφαλεῖς ἀκού-
οντες τὴν φωνὴν τῆς ἀλήθειας, τότε, χερί με
χερί, ὡς ἐνδιαφερόμεν, διὰ τὴν κυκλοφορίαν
τῶν «Νέων 'Ανθρώπων», παραλλήλως πρὸς
τὴν ἰδικὴν μας ἀμυντικὴν ὀργάνωσιν. Καὶ ὡς
εἶναι βέβαιοι: Θὰ προσφέρουν οὕτω θετικὴν
ὑπηρεσίαν πρὸς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ τὴν
δημοκρατικὴν ὁμαλότητα. Θὰ εἶναι ἡ ἀντίδρα-
σις τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας, ποὺ, τελι-
κῶς, κατοχύρουν ἐναντι οἰαδήποτε ἀποπει-
ρας στραγγαλισμοῦ. 'Η 'Αλήθεια μπορεῖ νὰ
δοκιμάζεται. 'Αλλ' οὐδέποτε κάμπτεται...